

ORD & TUNER

NO. 3 AUGUST 2010

KREATIVITET I KAOS

Dogmerevyen besejrer endnu en sommer

PROFESSION: SANGSKRIVER

Christoffer Høyer går tilbage til folkeskolen

...MEN HVAD VIL OPPOSITIONEN?

Tre ordførere om kulturpolitik efter et valg

SIMON LYNNGE

OG DEN MUSIKALSKE UNDERBEVIDSTHED

DPA

KÆRE MEDLEMMER

Tekst: Ivan Pedersen

Mens man går og sukker over sommerens mangel på substans og væsentlighed i indholdet af mediernes behandling af dansk politik og de, der udøver den, må vi glæde os over al den substans, der faktisk tegner vores forenings politiske efterår 2010.

For at starte med det praktiske, så glæder jeg mig til at I skal møde KODAs nye direktør Anders Lassen. Vi er i rådet rigtigt tilfredse med, at det er lykkedes os at finde en mand af hans kaliber til den post, som Niels Bak har bestridt på fantastisk vis i mere end et kvart århundrede. I Baks forløb som direktør har han og hans stab ført KODA frem fra en næsten søvrig tilværelse, til i dag at tilhøre de mest innovative og bedst fungerende forvaltningsselskaber i verden.

Vi fik taget hul på diskussionen med den for tiden siddende kulturminister om den latter-lige betaling for musikudlånet fra bibliotekerne. Han var helt enig i det urimelige misforhold mellem udlånets omfang og betydning for bibliotekerne, og de i alt kun 5 mio. til deling mellem samtlige rettighedshavere. Han forklarede dog - trods sin forstående attitude - at han ingen steder havde at hente penge fra, til en rimeligere betaling af autorene. Direktøren for biblioteksvæsenet var også til stede og havde ligeledes forståelse for vores anke, der blev godt belyst af vort forberedte talmateriale. Vi kan imidlertid love Jer een ting: Vores sko sidder stadig i døren, der blev lindet på klem af vores modpart, og vi tager den ikke til os, nu hvor vort eftersløb er verbalt ERKENDT af betaleren, og ført til referat. Kampen fortsætter.

I dette efterår bliver det vigtigste for KODA og de tre autorforeninger (og såmænd også for de små forlæggere) forholdet til EU. Kommissærerne HAR ringet med klokken til allersidste omgang, inden de indfører bindende re-

gelsæt på forvaltningsområdet, hvad angår online spredning/forbrug og afregning for vores musik, så det er NU, den store lobbyindsats skal gøres. Autorenes europæiske organisation ECSA, samt CIAM, KODAs bedste folk, og vores henholdsvis foreninger rykker alle sammen i 2010. Vi vil ringe med alle klokkerne, råbe til højre og venstre og sparke på alle relevante døre i Bruxelles og herhjemme. Vores meddelelse er enkel. Vi prøver bare endnu en gang at sige: "Kære politikere, I KAN IKKE bare selv lave regler for forvaltningen af vores musikrettigheder på nettet, for I laver ulykker hver gang, I forsøger. Det ER jo os, der prøver at leve af det, der ved hvor skoen trykker. Lad os nu vores forvaltningsselskaber finde ud af det, som de har gjort i 100 år, så skal det nok gå". Det, vi derimod ønsker fra lovgiverne, er aktiv handling for, at vi rettighedshavere får et minimum af lov beskyttelse imod ulovligt brug af vore frembringelser.

Imens forsøger bl.a. KODAs dygtige folk, - hvoraf f.eks. Martin Gormsen sidder i Kulturministeriets udvalg omkring udvikling af løsninger på nettet - at udvikle morgendagens betalingsmodeller for den moderne musikforbruger og ikke mindst nye måder at bringe det eksisterende repertoire i spil. Vel at mærke med indbygget betaling til rettighedshavere som en forudsætning. Ikke bare er denne "produktudvikling" i permanent proces, her - og i resten af Europa -, men vores forhandlere og innovatører har også pludseligt travlt nu. Mere end nogensinde. Der skulle jo nødtigt brede sig en konsensus blandt forbrugere og lovgivere om, at vores ønske om at opnå en eller anden form for rimelig betaling for musikbrugen på nettet, DET kan vi bare glemme - det tog ER kørt. Man møder synspunktet oftere og oftere.

DERFOR har vi nok at se til i dette efterår. ★

12

32

28

04

- 04** Simon Lynge - Jeg har aldrig kunnet lide at skrive dagbog
- 07** Mindeord: Bent Axen
- 08** Politiske sommerløfter
- 12** Dogmerevy - Vi ta'r ingen chancer
- 16** Spil Dansk Dag for tiende gang
- 18** Opråb om Sverige
- 20** Nyt fra børnemusikudvalget
- 22** Jørgen Thorup - På nye tangenter
- 26** Mød det juridiske sekretariat
- 28** Christoffer Høyer - Stjerne i L.A. og i 6.B
- 31** Sommermedlemsmøde
- 32** Producercamp 2010
- 35** Debat: Offentligt eller privat?

FASTE INDLÆG

- 18** Runde dage
- 19** Ændringer
- 25** Ansøgningsfrister
- 34** Nye udgivelser

Gråbrødretov 16
1154 København K
T +45 3312 0085
F +45 3391 0285
dpa.org

Redaktion

Morten Bay (ansvarshavende)
Morten@dpa.org

Grafisk produktion

Par No 1
Deadline for næste nummer:
1. november 2010

Eftertryk tilladt med kildeangivelse

Inlæg i bladet er ikke nødvendigvis udtryk for redaktionens eller bestyrelsen holdning. Runde dage, receptioner og ændringer varetages af Bjarne Lisby
Tine Mynster varetager børnemusik-siderne

DPAs mail-adresser

DPA	dpa@dpa.org
Bjarne Lisby	bjarne@dpa.org
Janne Aagaard	janne@dpa.org
Ivan Pedersen	ivan@dpa.org
Jacob Morild	jacob@dpa.org
Jørgen Thorup	jorgen@dpa.org
Kristina Holgersen	kristina@dpa.org
Lasse Lunderskov	lasse@dpa.org
Niels Mosumgaard	niels@dpa.org
Søren Hyltdgaard	soren@dpa.org
Steen Svanholm	steen@dpa.org

Tekst: Martin Høybye/femtemaj.dk

Foto: BBC, Rebecca Reid, Milton Boyne

JEG HAR ALDRIG KUNNET LIDE AT SKRIVE **DAGBOG**

Simon Lyngé har begejstret både anmeldere og lyttere med sit nye album *The Future*, der er udkommet på engelske Lo-Max Records. Sangene fra pladen har fundet vej til både reklamer og film, og det er blevet til tv-optrædener i for eksempel BBC Breakfast, Sky News og svenske TV4. Mød den dansk-grønlandske sanger og guitarist, der blandt andet er draget mod sangskrivningen, fordi han ikke kan lide at skrive dagbog.

Med et melodisk klarsyn, der vækker minder om folk-pop-sangsmødet Paul Simon, lægger Simon Lynges suverænt fra land på skiven *The Future* med sangen London Town. Den akustiske guitar og vokalen er helt i front, og så ruller toget ellers videre med signaturnummeret *Full Speed* og perler som *Love Comes Back to You* og *Infinitely You*. Det hele er aldeles medrivende og overbevisende udført og ikke mindst uhyre smagfuldt produceret af Matt Forger, der blandt andet også styrede knapperne bag Michael Jacksons *Thriller* og *Bad*.

Pladen kommer smidigt vidt omkring produktionsmæssigt - så smidigt, at sitaren på *Infinitely You* virker som et velvalgt pop-element. Der er også plads til andre skæve indfald og ditto akkorder, blandt andet på den jazzede *One Day At a Time*, der lige får et skud tunge trommer og forvrænget elguitar, inden den klinger ud omkring de elegante 3:27 minutter.

Med det overflødigshorn in mente giver det vel god mening at lægge ud med at spørge, hvem der huserer i Simon Lynges musikalske underbevidsthed:

Hvem er de væsentligste inspirationskilder for dig som sangskriver?

Det må være Cat Stevens, Paul Simon, Jim Croce, Brian Wilson, Lennon/McCartney, Leonard Cohen, Bob Dylan, Elliott Smith, Nick Drake og Randy Newman.

Din sang Full Speed har været med dig rigtig længe, jeg kan huske, jeg hørte den i Nashville for år tilbage. Hvad har det nummer betydet for dig professionelt?

Nummeret blev for et par måneder siden brugt i en episode af den amerikanske TV-serie *Lie To Me* på Fox Television. Og det bliver spillet flittigt i mange butikskæder, restaurantkæder og så videre i USA, for eksempel GAP, Old Navy, Anthropologie, Coffee Bean & Tea Leaf. Så nummeret har åbnet nogle døre og tjent nogle håndører. Det var også et højdepunkt i min karriere, da Lee Sklar (bassist for blandt andre Linda Ronstadt, James Taylor, Hall & Oates, Jackson Browne, Phil Collins. (Red.)) kom ind for at spille bas på nummeret og leverede en first-take-keeper.

Hvad betyder det for dig personligt?

Jeg var i Qaqortoq i Grønland på turné, da sangen blev til og tanken om at tage til USA og forfølge musikken lå mig meget stærkt på sinde. Historien, jeg ofte introducerer sangen med, lyder: Jeg havde et billede af mig selv og to let påklædte piger i en rød Mustang-convertible, kørende "full speed" ud af Route 66, som min forestilling om mit potentielle liv i staterne, og det indre billede formede sangen. Der var meget, jeg ikke vidste om USA...

Full Speed udsprang af den åbenbaring, der affødte min intention om at leve et frit og frisindet liv. Det gik i begyndelsen af tyverne op for mig, at forandring, bevægelse, modet til at svømme i strømmen i stedet for bare at flyde med, samt en villighed til at sætte spørgsmåltegn ved ting, ikke mindst ens egne motivationer og grundlæggende verdensopfattelse, er essentielle ingredienser for mig i et tilfredsstillende og meningsfyldt liv.

"Modet til at svømme i strømmen i stedet for bare at flyde med...". Simon Lynges satte kurs mod udlandet fra starten af sin karriere.

Hvordan har din sangskrivning udviklet sig fra dengang til nu?

Der er meget musik, ny og gammel, som jeg har opdaget, og som har påvirket min palet rent melodisk. Selve processen varierer meget fra sang til sang. Nogle gange kommer hele sangen på 20 minutter, andre gange tager det et par måneder. Det tror jeg aldrig vil ændre sig. Desuden har mit perspektiv og livsopfattelse ændret sig en del efter at have boet i L.A. i fire år og derefter to et halvt år i Port Townsend, Washington, hvor jeg stadig bor. Mødet med inspirerende og varme mennesker rundt omkring i verden har ændret fundamentet for min trang til at skabe musik. Jeg var en målrettet individualist dengang, hvor jeg nu føler, at jeg tænker langt mere i kollektive og menneskelige baner. Man kan sige, at et andet værdisæt præger mit liv nu sammenlignet med dengang. Jeg er også blevet gift og har fået en søn, hvilket ingen kan påstå ikke ændrer alt. Derudover føler jeg, at jeg er blevet en bedre sanger og har en større spændvidde at skrive melodier indenfor.

Kan du fortælle lidt om, hvordan din musik har fundet vej publishingmæssigt?

Jeg arbejdede første gang med et publishingselskab i 2002, da jeg mødte Larry Shell i Nashville, på en turné, Brett Perkins havde arrangeret for mig. Larry arbejdede en periode som min manager og i kraft af hans position som scout for Americana Music Publishing, arbejdede jeg et års tid med dem. Siden da var jeg uden et publishingselskab indtil i år, hvor jeg skrev kontrakt med Maida Vale Music, der er publishingarmen af LoMax Records i London, som er mit pladeselskab. De to selskaber har selvfølgelig to separate regnskaber. Maida Vale Music er administreret og repræsenteret af Bug Music. Uden at være repræsenteret af et selskab lykkedes det via mit management, og tilfældigheder og held at få en sang i filmen *American Pie: Beta House*, en Hotel Arctic-reklame, en Nordea-reklame og cuts med forskellige artister rundt om i verden.

Det in-store airplay, jeg får, er fordi, jeg er repræsenteret af Play Network, som specialiserer sig i in-store-placement.

For et par måneder siden begyndte jeg også at arbejde med selskabet Secret Road i Los Angeles, som er et sync- og licensingselskab, der placerer musik i TV, film og reklamer. Det samar- ➤

bejde gav afkast efter en uge, da TV serien *Lie To Me* valgte *Full Speed* til en episode.

Hvad, mener du, er "de nye toner" i forhold til publishing anno 2010?

En kunstners publishing er vigtigere end nogensinde i dag på grund af det faldende pladesalg. Hvor en artist for 15 år siden ikke ville lade sin musik eller person blive brugt i forskellige kommercielle sammenhænge, som for eksempel reklamer, så er selv veletablerede kunstnere i dag villige til at gå på kompromis med integriteten for at tjene penge.

Hvordan ser du sangskrivningen som udtryksform?

For mig at se er det en unik kunstform, fordi det er en kombination af det umiddelbare og underbevidste indtryk, som musik som lydølger repræsenterer, og den intellektuelle frihed til fortolkning, som teksten udgør.

Eksistentielt er det en nødvendighed for mig på grund af den terapeutiske kvalitet, sangskrivningsprocessen har.

Hvad er det, der drager dig mod sangskrivningen?

Jeg har aldrig kunnet lide at skrive dagbog...

Din managementaftale lyder som lidt af en ønskesituation for dig. Hvordan kom den i stand, og hvor længe har den kørt?

Jeg mødte den ene af mine managers, Mike Gormley, for fem år siden i Los Angeles, da han hørte en af mine sange og ønskede et møde. Han fortalte mig om sit arbejde som manager for The Police, The Bangles og som pladeselskabsmand for blandt andet A&M Records. Og hans "managementstil" - den måde, han prøver at planlægge en artists karriere som en kurve, appellerede til mig. Vi arbejdede uformelt sammen et års tid, og da han startede Yes, Dear Entertainment sammen med Jolene Pellant, der netop havde forladt en høj post hos Live Nation, skrev jeg kontrakt med dem. De havde begge to været til mange af mine koncerter og endda til middage og fester hos mig i L.A. Vi havde altså haft adskillige lejligheder til at beslutte, at vi rigtig godt kunne lide hinanden og var interesserede i at investere tid og energi i et samarbejde.

I musikbranchen er alle dine venner, når det går godt, men jeg ved, at mine managers også ville være det, hvis det omvendte var tilfældet. Vi har arbejdet sammen i tre år nu, og jeg er meget glad for dem.

Kan du beskrive, hvad det betyder for dig at have et så stærkt hold med på sidelinjen?

Det er betryggende at føle sig godt repræsenteret og vide, at de mennesker, der taler min sag, forstår mig. Som soloartist sælger man en "idé," lige så meget som man sælger musik. Idéen er den chance, man giver lytteren for at se verden, som man selv gør. Og det er meget vigtigt, at dem jeg arbejder med fatter idéen, for at skabe en rød tråd gennem alt, der har med mig at gøre.

Lo-Max Records i London og de to ejere, Allison McGourty og Bernard McMahon, er nogle inspirerende ildsjæle at arbejde med. Og den måde, de kører selskabet, er ideel for mig – det er

småt, fokuseret, langsigtet og internationalt orienteret.

Er der andre kunstnere end sangskrivere, der har inspireret dig?

Jeg har en forkærlighed for livsglade og hedenske forfattere som Henry Miller, Timothy Leary og Jack Kerouac. Og nutidige som Tom Robbins, Barbara Kingsolver og Paulo Coelho, samt filosoffer som Alan Watts, Rumi og Joseph Campbell.

I filmens verden er Jacques Tatis skøve film nogle af mine favoritter. Friedensreich Hundertwasser er min yndlingsbilledkunstner og arkitekt.

Er der en særlig retning, du selv gerne vil udvikle dig i som kunstner?

Jeg vil gerne blive ved med at udvikle mig og finde nye glæder ved at skabe musik og optræde.

Kommer vi til at se flere Simon Lyng solo-albums i nær fremtid?

Jeg har et væld af nyt materiale og har haft møder med et par producere i år. Der er tale om at påbegynde indspilningerne til plade nummer to tidligt i 2011. Jeg ser meget frem til at indspille igen...★

Kronologisk overblik over vigtige milepæle

- 2002: Møder Larry Shell i Nashville og arbejder med Americana Music Entertainment
- 2003: Møder Matt Forger i LA, der indspiller demoer og ender med at producere debutpladen.
- 2005: Møder Mike Gormley i LA
- 2007: Møder Jon Mattox, ejer af Bright Orange Records, i LA og laver deal for debutplade.
- 2008: Debutplade færdig
Love Comes Back To You kommer med i *American Pie*: Beta House.
A Beautiful Way To Drown og *Television Talk* kommer med i filmen *Young, Single & Angry*, airplay på XM Radio, NPR og masser af instore airplay.
- 2009: Signer med LoMax Records i London om verdensomspændende udgivelse af *The Future*. Sangen *The Future* er med i en Hotel Arctic reklame og sangen *Infinitely You* i en Nordea reklame.
- 2010: *Full Speed* kommer med i *Lie To Me* på Fox Television.
Debutpladen *The Future* udkommer 7. juni i Storbritannien og når førstepladsen på Amazon's album chart og går Top 20 på Itunes.
Pladen får gode anmeldelser i The Times, UNCUT, Q magazine og News Of The World.
The Future er udkommet i: Storbritannien, Danmark, Sverige, Norge og New Zealand. 4. September 2010 udkommer pladen i Belgien, Tyskland, Østrig og Schweiz.

Tekst: Erik Moseholm

Foto: Arkiv

MINDEORD:

BENT AXEN

En af vores store jazzpianister, Bent Axen, døde 13. Maj, 83 år gammel. I ti år op til midten af 1960'erne blev han international kendt som den amerikanske saxofonist Stan Getz' foretrukne danske pianist og for koncerter og indspilninger med saxofonisten Don Byas og multiinstrumentalisten Eric Dolphy.

Inspireret af jazzens nyeste strømninger, var han dengang en frontfigur i det danske jazzmiljø, og ledede i fem år Jazzkvintet-60, der havde basis i restaurant Vingården i København, som han var medejer af. Her fik bassisten Niels-Henning Ørsted Pedersen sin debut. I 1960 blev Bent Axen kåret til Årets Danske Jazzmusiker. Han var med Radiojazzgruppen i dens første seks år. Og til alle ensemblerne komponerede han masser af musik.

Op til 1957 havde han engagement på danserestauranter med datidens bedste orkestre ledet af bl.a. Jonny Campbell og Ib

Glindemann. Derefter blev han medlem af min trio, der fokuserede på koncerter, også til udlandet, hvor vi for 50 år siden vandt priser ved den første internationale festival i Juan-les-Pins ved den franske riviera og årene efter i Comblain-la-Tour i Belgien. I 1962 medvirkede min trio i studenterrevyen "Gris på Gaffen", hvor Bent og jeg skrev musikken. Samarbejdet med forfatterne Jesper Jensen og Klaus Ribbjerg fik følger for os begge, og gav lyst til teater- og filmmusik. Bent blev fuldtidskomponist, pianist og kapelmester ved Fiolteatret, Gladsaxe Teater og Folketeatret samt lejlighedsvis TV og Det Kgl. Teater.

Da hans teaterarbejde ophørte, blev han en afholdt musiklærer, der videregav sin store erfaring til unge talenter, indtil sygdom hindrede hans pædagogiske virke. Men alle jazzinteresserede over halvtreds år vil huske ham for hans fremragende og inspirerende musikalitet.★

Tekst: Anders Houmøller Thomsen

Foto: Pressefotos

POLITISKE SOMMERLØFTER

Vi kender den nuværende regerings kulturpolitik. Men hvis oppositionen vinder det næste valg, hvad har vi så i vente? Ord & Toner gav ordet til tre oppositions-partiers ordførere på kultur/medie-området. Alle fik samme spørgsmål om kulturpolitiske emner, som er af betydning for DPAs medlemmer. Svarene, vi fik, var til gengæld ret forskellige. Og af forskellig længde.

PERNILLE FRAHM, SF:

"I dag oplever kunstnere sig som jaget vildt, der nærmest opfattes som småsvindlere, hvis de vil fastholde deres kunst som levevej."

JØRGEN POULSEN, RAD.V:

"Vi synes godt, man kunne finde initiativer, der kan lette livet for - og øge støtten til - den rytmiske musik, uden at det sker på bekostning af andre genrer."

KULTURORDFØRER

MOGENS JENSEN (S):

"Der er ingen tvivl om, at den rytmiske musik er forfordelt i forhold til den økonomiske støtte, der gives i dag."

PERNILLE FRAHM

MEDLEM AF FOLKETINGET OG KULTURORDFØRER FOR SF.

Den nuværende regering har lagt pres på KODA og Gramex for at tilgodesee de kommercielle radiostationer. Stationerne har fået en slags rabat-ordning omkring betaling af vederlag til komponister/sangskrivere. Vil I også holde hånden over de kommercielle radioer, som kæmper med dårlig økonomi?

"SF har hele tiden støttet kunstnerne i denne konflikt, og det vil vi fortsat gøre."

Når det gælder DR, hvordan skal public service-forpligtelserne angående bredden af musik så forvaltes?

"Det skal formuleres i public service-kontrakten."

Især musikere indenfor dansktopgenren har været sure over, at de ikke spilles tilstrækkeligt på P4. Er det rimeligt, at DR nedprioriterer en genre, der nyder stor folkelig opbakning?

"Det er vigtigt for SF, at vi respekterer armslængdeprincippet og ikke blander os direkte i programlægningen."

FM 6 A/S vandt udbuddet omkring den sjette FM-kanal. Hvad forventer du, at FM 6 kan bibringe i forhold til dansk musik?

"Jeg tvivler på, at det bliver det helt store, men jeg vil gerne overraskes positivt!"

Hvad vil konkurrencen til P4 gøre ved musikmarkedet?

"Det afhænger af, om det får gennemslagskraft, så det vil jeg nødtigt gisne om."

Har du nogle bud på, hvordan man skaber gode betingelser for at der fortsat laves god ny, dansk musik?

"I SF satser vi på, at styrke fødekæden, forholdene for den levende musik - bl.a. gennem spillestederne - og ikke mindst at få sikret acceptable sociale forhold for skabende og udøvende kunstnere. Arbejdsmarkedsløvgivningen skal moderniseres, så den også kan indeholde det kulturelle arbejdsmarked, som jo faktisk ligner fremtidens arbejdsmar-

ked for ganske mange mennesker. I dag oplever kunstnere sig som jaget vildt, der nærmest opfattes som småsvindlere, hvis de vil fastholde deres kunst som levevej. Ordningerne er for ufleksible. F.eks. når det drejer sig om at skelne mellem arbejdstagere og selvstændige. Det skal ændres!"

Den danske musikeksport er blevet stimuleret i de senere år, bl.a. via handlingsplanen "Nye Toner" og med støtte til Music Export Denmark (MXD) og ROSA. Vil I fortsætte (evt. øge) indsatsen for at få dansk musik ud over grænserne - eller skal der nytænkes radikalt på hele området for eksportstøtte?

"SF har sammen med Socialdemokratiet udarbejdet et udspil om den rytmiske musik, hvor vi også prioriterer musikeksporten. Det kan findes på nettet!" (Pernille Frahm har tidligere været med til at stille et forslag i Folketinget om "nytænkning af den musikeksportstøtte, der er udtænkt for år tilbage". Her hedder det bl.a.: "Der er brug for en eksportstøtte, som både kan sikre tilskud til kunstnere, der vil internationalisere, og til at rådgive musikbranchen i eksportstrategier. Som led i denne opkvalificering kunne der bruges flere kræfter på at frembringe dokumentation og statistik samt analyser af potentielle markeder. Det foreslås, at man ser nærmere på Music Export Denmark (MXD) opgaveportefølje og ressourcer samt mulighederne for at styrke samarbejdet med Danmarks Eksportråd." Red.)

Mange danskere har fået adgang til nærmest ubegrænsede mængder af musik via abonnements-ordninger som f.eks. TDC PLAY. Hvordan forestiller du dig, at udviklingen vil fortsætte i Danmark, når det gælder udbuddet af digital musik?

"Jeg tror, at den udvikling vil fortsætte, og jeg tror, det kommer til at gå stærkt! Fremtidens musiksamling og musikforretning ligger på nettet."

Hvad kan man gøre for at fastholde ophavsretten på musik, som er blevet voldsomt udfordret af piratkopiering og den udbredte holdning om, at "musik ikke er noget, man behøver betale for"?

"SF ønsker en teknologi-neutral løsning på spørgsmålet om ophavsret. Man kunne måske skele til den måde, vi har sammensat biblioteksafgiften på eller lave en ren statslig ordning direkte under finansloven."

Skal statsstøtten til dansk musik - via Kunstrådet og Statens Kunstfond - reduceres, fastholdes eller øges?

"Den skal øges, men jeg vil ikke sætte præcise tal på. Ved sidste finanslov foreslog SF en forøgelse af bevillingerne til Kunstrådet på 40 mio. kr."

Bør der omrokes på fordelingen af statsstøtte til musik, når det gælder genrer: Skal der f.eks. ydes færre penge til den klassiske musik til fordel for den rytmiske, det omvendte - eller noget helt tredje?

"SF vil ikke tage fra den ene for at give til den anden genre. Men det har været bedre tider for den klassiske musik end for den rytmiske i de sidste år, hvor vi har fået operaen og DRs koncertsal. Det er den rytmiske musiks tur nu."

Mange af DPAs medlemmer er tekstforfattere og skriver bl.a. til de danske revyer, som er fantastisk populære for tiden. Men samtidig kæmper Revymuseet på Frederiksberg for at få tilstrækkeligt med midler. Er I positive for at støtte museet?

"Det er vi naturligvis, men heller ikke her kan jeg sætte tal på." ★

JØRGEN POULSEN

MEDLEM AF FOLKETINGET OG MEDIEORDFØRER FOR RAD. V.

Den nuværende regering har lagt pres på KODA og Gramex for at tilgodese de kommercielle radiostationer. Stationerne har fået en slags rabat-ordning omkring betaling af vederlag til komponister/sangskrivere. Vil I også holde hånden over de kommercielle radioer, som kæmper med dårlig økonomi?

"Det Radikale Venstre mener, at KODA og Gramex principielt skal forhandles og afgøres af markedets parter. Politikerne bør kun gribe ind, når væsentlige samfundsinteresser er truet."

Når det gælder DR, hvordan skal public service-forpligtelserne angående bredden af musik så forvaltes?

"DR skal forvalte sine public service-forpligtelser på musikområdet med en bredde, der tilgodeser alle genrer indenfor de givne rammer."

Især musikere indenfor dansktop-genren har været sure over, at de ikke spilles tilstrækkeligt på P4. Er det rimeligt, at DR nedprioriterer en genre, der nyder stor folkelig opbakning?

"DR har ikke pligt til at prioritere efter hvilken musik, der er mest populær, men skal netop sikre bredden i udbuddet."

FM 6 A/S vandt udbuddet omkring den sjette FM-kanal. Hvad forventer du, at FM 6 kan bibringe i forhold til dansk musik?

"Jeg forventer, at de lever op til kontrakten og antager, at den også kunne bidrage til, at de ovennævnte "sure" bliver

mindre sure."

Hvad vil konkurrencen til P4 gøre ved musikmarkedet?

"Det kan kun tiden vise. Formentlig hverken fra eller til."

Har du nogle bud på, hvordan man skaber gode betingelser for at der fortsat laves god ny, dansk musik?

"Det er vigtigt, at samfundet skaber rammer, der indbyder til at lave musik - og det begynder i skolen."

Den danske musikeksport er blevet stimuleret i de senere år, bl.a. via handlingsplanen "Nye Toner" og med støtte til Music Export Denmark (MXD) og ROSA. Vil I fortsætte (evt. øge) indsatsen for at få dansk musik ud over grænserne - eller skal der nytænkes radikalt på hele området for eksportstøtte?

"Det Radikale Venstre går ind for at støtte musikeksport og ser gerne nye måder, som kan fremme eksporten af dansk musik indenfor den nuværende økonomiske ramme."

Mange danskere har fået adgang til nærmest ubegrænsede mængder af musik via abonnements-ordninger som f.eks. TDC PLAY. Hvordan forestiller du dig, at udviklingen vil fortsætte i Danmark, når det gælder udbuddet af digital musik?

"Udbuddet af digital musik vil boome!"

Hvad kan man gøre for at fastholde ophavsretten på musik, som er blevet

voldsomt udfordret af piratkopiering og den udbredte holdning om, at "musik ikke er noget, man behøver betale for"?

"Piratkopiering er ulovligt og skal straffes. Man stjæler da ikke musik - man køber det."

Skal statsstøtten til dansk musik - via Kunstrådet og Statens Kunstfond - reduceres, fastholdes eller øges?

"Det Radikale Venstre vil gerne øge støtten, men vi skal nok være glade, hvis vi kan fastholde det nuværende niveau."

Bør der omrokes på fordelingen af statsstøtte til musik, når det gælder genrer: Skal der f.eks. ydes færre penge til den klassiske musik til fordel for den rytmiske, det omvendte - eller noget helt tredje?

"Vi synes godt, man kunne finde initiativer, der kan lette livet for - og øge støtten til - den rytmiske musik, uden at det sker på bekostning af andre genrer."

Mange af DPAs medlemmer er tekstforfattere og skriver bl.a. til de danske revyer, som er fantastisk populære for tiden. Men samtidig kæmper Revymuseet på Frederiksberg for at få tilstrækkeligt med midler. Er I positive for at støtte museet?

"Det Radikale Venstre mener, at Revymuseet skal behandles som alle lignende museer i Danmark. At tekstforfattere er "fantastisk populære for tiden" er ikke et argument." ★

MOGENS JENSEN

MEDLEM AF FOLKETINGET OG KULTURORDFØRER FOR SOCIALDEMOKRATIET.

Den nuværende regering har lagt pres på KODA og Gramex for at tilgodese de kommercielle radiostationer. Stationerne har fået en slags rabat-ordning omkring betaling af vederlag til komponister/sangskrivere. Vil I også holde hånden over de kommercielle radioer, som kæmper med dårlig økonomi?

"Regeringer og kulturministre skal ikke

blande sig i rettighedsbetalingen. Betaling for musikrettigheder er et forhandlingsspørgsmål mellem rettighedshavere og brugere. Såfremt der opstår uenigheder, afgøres de af et uvildigt ophavsretslicensnævn. Det er et godt system, som man skal respektere."

Når det gælder DR, hvordan skal public

service-forpligtelserne angående bredden af musik så forvaltes?

"S er tilfredse med DRs public service-kontrakt som fastslår, at DR skal være en væsentlig formidler og producent af dansk musik - og at man skal spille og præsentere både traditionel og ny dansk musik på egnede platforme som web, mobil, podcasting etc. Herudover skal DR

mærkbart øge omfanget af tv-programmer om dansk musik. DR har altså en stærk og bred forpligtelse til at spille dansk musik, som man skal leve op til.”

Især musikere indenfor dansktop-genren har været sure over, at de ikke spilles tilstrækkeligt på P4. Er det rimeligt, at DR nedprioriterer en genre, der nyder stor folkelig opbakning?

”Som politikere skal vi ikke være programredaktører på DR, men jævnfør public service-kontrakten er DR også forpligtet til at spille dansktop-musik. Det skal de naturligvis leve op til.”

FM 6 A/S vandt udbuddet omkring den sjette FM-kanal. Hvad forventer du, at FM 6 kan bringe i forhold til dansk musik?

”Jeg tror, at stationen i stor udstrækning vil spille den musik som i forvejen spilles meget på de kommercielle stationer, så jeg venter ikke nogen stor fornyelse. Men man har da lov til at håbe.”

Hvad vil konkurrencen til P4 gøre ved musikmarkedet?

”Det er fint med konkurrence, men det er vigtigt, at P4 fastholder en bred musikprofil og ikke - som man kan frygte - bare af konkurrencehensyn spiller den musik, som de kommercielle stationer gør.”

Har du nogle bud på, hvordan man skaber gode betingelser for at der fortsat laves god ny, dansk musik?

”S har med SF og Det Radikale Venstre lanceret en musikhandlingsplan, der skal skabe gode betingelser for produktion af dansk musik. Den indeholder bl.a. følgende forslag:

- Kulturministeren og Økonomi- og Erhvervsministeren skal i samarbejde og indenfor rammerne af den nuværende erhvervsstøtte på forsøgsbasis udvikle en række støttepuljer, der kan fremme den rytmiske musiks erhvervspotentiale.
- Deltagerbetalingen på musikskoler skal sættes ned.
- Der bør udarbejdes musikhandlingsplaner i alle kommuner, der bl.a. omfatter vilkår for amatørmusik, øvefaciliteter, musikundervisning i skoler, musikskoler, musikudveksling.
- Kommunerne bør i et samarbejde etablere musiske vækstcentre, hvor spillesteder, musikskoler, øvelokaleforeninger og andre

aktører samarbejder om at skabe et dynamisk musikmiljø og sikre sammenhæng og udvikling i det lokale musikliv.

- Den statslige finansiering til de Musikalske Grundkurser (MKG) skal genindføres.
- Der skal oprettes en udgivelsespulje til støtte af indspilning, udgivelse, distribution og markedsføring af dansk musik indenfor alle musikgenrer, men med særligt fokus på vækstlaget og nye talenter.”

Den danske musikeksport er blevet stimeret i de senere år, bl.a. via handlingsplanen ”Nye Toner” og med støtte til Music Export Denmark (MXD) og ROSA. Vil I fortsætte (evt. øge) indsatsen for at få dansk musik ud over grænserne - eller skal der nytænkes radikalt på hele området for eksportstøtte?

”Musiklivet står på flere måder i et vade- sted, hvor de store pladeselskaber er kommet under pres og flere aktører er kommet på banen. Derfor er der brug for en eksportstøtte, der tager højde for denne udvikling, og som både kan sikre tilskud til kunstnere, der vil internationalisere, og til at rådgive musikbranchen i eksportstrategier. Som led i denne opkvalificering bør der bruges flere kræfter på at frembringe dokumentation og statistik, samt analyser af potentielle markeder. Derfor foreslår vi:

- At MXDs opgaveportefølje udvides, så der bliver et mere strategisk fokus og mere sparring med investorer, bands og pladeselskaber. MXD skal desuden i en endnu ikke nærmere angivet form knytte langt tættere bånd til Danmarks Eksportråd med henblik på at kunne trække på dets store ekspertise i forbindelse med udarbejdelse af en given artists basisapparat (dvs. eksportduelighed), markedsføringsstrategier, screening/clearing af potentielle markeder, etablering af partnerskaber mellem relevante firmaet og så videre.
- Desuden skal der etableres en dialoggruppe, der er forankret i branchen, som systematisk kan komme med input til MXDs aktiviteter i forbindelse med den udvidede opgaveportefølje. Medlemmer af en sådan styregruppe kan f.eks. være etablerede bands med internationale karrierer, repræsentanter fra bookingbureauer, managements, pladeselskaber og andre fra det etablerede eksporterende erhvervsliv.
- MXD skal i samråd med Danmarks Eksportråd fremover foretage strategiske mappings for at danne et overblik over

eksportmulighederne, markedstendenser, samt evaluere indsatsen. Analyserne skal harmoneres med de undersøgelser, som der foretages med musikzonen.”

Mange danskere har fået adgang til nærmest ubegrænsede mængder af musik via abonnements-ordninger som f.eks. TDC PLAY. Hvordan forestiller du dig, at udviklingen vil fortsætte i Danmark, når det gælder udbuddet af digital musik?

”Jeg tror, tendensen med abonnementsordninger vil fortsætte og at der i øvrigt vil udvikles forretningsmodeller, hvor det bliver endnu lettere at betale for hele albums og enkeltnumre, end det er i dag.”

Hvad kan man gøre for at fastholde ophavsretten på musik, som er blevet voldsomt udfordret af piratkopiering og den udbredte holdning om, at ”musik ikke er noget, man behøver betale for”?

”Der er behov for en stadig holdningsbearbejdning af særligt de unge, kombineret med håndfast håndhævelse af ophavsretten og udvikling af forretningsmodeller, hvor det bliver så let at betale som muligt.”

Skal statsstøtten til dansk musik - via Kunstrådet og Statens Kunstråd - reduceres, fastholdes eller øges?

”Musikudvalget under Statens Kunstråd skal sikres flere frie ressourcer til at støtte vækstlaget.”

Bør der omrokes på fordelingen af statsstøtte til musik, når det gælder genrer? Skal der f.eks. ydes færre penge til den klassiske musik til fordel for den rytmiske, det omvendte - eller noget helt tredje?

”Der er ingen tvivl om, at den rytmiske musik er forfordelt i forhold til den økonomiske støtte, der gives i dag, men en forbedring af den rytmiske musiks vilkår skal ikke ske på bekostning af f.eks. den klassiske musik.”

Mange af DPAs medlemmer er tekstforfattere og skriver bl.a. til de danske revyer, som er fantastisk populære for tiden. Men samtidig kæmper Revymuseet på Frederiksberg for at få tilstrækkeligt med midler. Er I positive for at støtte museet?

”Jeg synes, revymuseet er et vigtigt museum og vil gerne være til at sikre det et godt økonomisk grundlag.”★

Tekst: Bjarne Lisby

Foto: Bjarne Lisby

DOGMEREVYEN 2010:

VI TA'R INGEN CHANCER

...En titel i skærende kontrast til virkeligheden. Bjarne Lisby har været på Samsø for at følge Dogmerevyens tilblivelse.

"Kunne du tænke dig at lave noget på dogmerevyen?" spurgte redaktøren. Om! Siden jeg for 12 år siden første gang hørte om dette umulige projekt, har jeg været nysgerrig efter at opleve det. Så jeg rekapitulerede lige dogmereglerne:

1. Ingen revyer må være ens
2. Revyen skal produceres på 24 arbejdstimer
3. Der må kun bruges kostumer og rekvisitter, der er lige ved hånden
4. Man må ikke lave noget, man har lavet før
5. Man må ikke trække sig ud, medmindre de andre beder én om det

Men hvem fostrede dog denne håbløse ide, hvor man lægger sig selv alle hindringer i vejen for at lave en ordentlig forestilling? Hvor udgangspunktet er at besværliggøre alt mest muligt?

Det viste sig da også at være opstået ved noget af en tilfældighed: Kim Kidholm var uforvarende kommet til at overvære en dilettantrevy af værste slags på Hulerød Kro i Nordsjælland. Alt gik simpelthen galt både på, foran og bagved scenen. Det var i den periode, dogmefilmene høstede stor anerkendelse, og midt i dette kaos af kiksede kulisser og glemte replikker dukkede ideen til en dogmerevy op. Charmen ved det uforberedte skulle sættes i fokus.

Den første dogmerevy fandt selvfølgelig sted på selve fødekliniken, Hulerød Kro – og blev en kæmpesucces. Planen var da, at revyen skulle flytte rundt i landet hvert år, men af en eller anden grund nåede man aldrig videre end til Brundby Hotel på Samsø. Så her indfandt jeg mig mandag aften, den 26. juli, dagen før premieren.

AFTENEN FØR

Naturligvis havde jeg forinden delagtiggjort Kim Kidholm i mit

opdrag, og han havde generøst inviteret mig til at overvære hele processen i rollen som fluen på væggen. Holdet var ankommet dagen før med brainstorm allerede i bilerne, og især på færgen til de øvrige passagerers store fornøjelse. Et engageret revyholds begejstring foregår jo ikke ligefrem i stilhed.

Jeg var spændt på, hvordan jeg ville blive modtaget: Et fremmedlegeme i noget så intimt og ømfindtligt som en skabelsesproces, hvor man virkelig er sårbar og udleverer sig selv; hvor man skal være noget af et overskudsmenneske for frivilligt at lade sig belure.

Direktør Kidholm havde fuld tillid til sit holds accept af min tilstedeværelse, for ingen anede noget om min ankomst, da jeg dukkede op i forlængelse af aftensmåltidet og blev mødt af velklingende fællessang på *Sån't Er Livet*, der var blevet til *Vi elsker Samsø*. Det var åbningsnummeret.

Alle mine betænkeligheder blev i den grad gjort til skamme. Jeg blev utrolig flot og hjerteligt modtaget af samtlige medvirkende og satte mig efter endt introduktion til at suge indtryk.

Efter maden blev der bevilget 10 minutters break til mobilsnak og toiletbesøg, og så samledes holdet i salen til fælles øvelse af start- og slutnummeret. Disse to numre er altid de første, der skal falde på plads, for de skal kunnes udenad. I de øvrige numre er det tilladt at have teksten med på scenen.

KOSTUMEAFDELING=VANDREKLIT

Salen viste sig at være et studie i organiseret kaos. Et virvar af beklædningsgenstande spredt ud langs den ene væg, rekvisitter henkastede og opstillede, computerborde, lydpudd, løse manuskriptsider og opstablede stole, baren og scenen.

Midt i det hele et langt bord med rekvisitiet løsøre, kaffe, slik, cigaretter og rod, rod og atter rod.

Jeg møvede mig til en plads ved bordet - helt tilfældigt foran slik-

Så øver vi åbningsnummeret: Sofie Stougaard, Michel Castenholt, Viggo Sommer (bagest), Søs Egelind, Pernille Højmark og Benedikte Hansen.

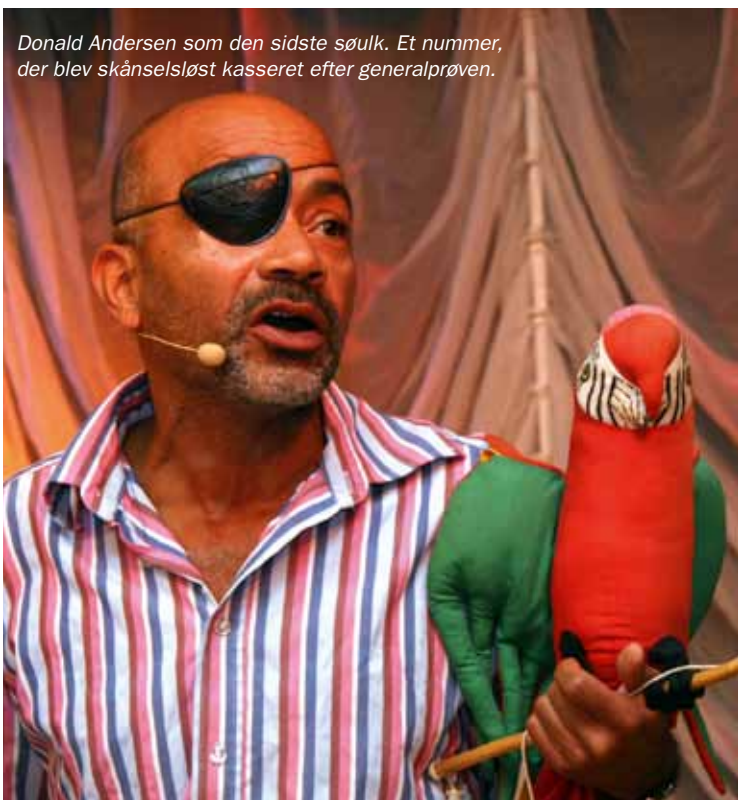

Søs Egelind i skøn duet med sin hund.

Det velspillende orkester holder en velfortjent kaffe-pause: kapelmester Peter Michael, Anders Pedersen, Noah Rosanes og Tore Hauge.

Donald Andersen som den sidste søulk. Et nummer, der blev skånselsløst kasseret efter generalprøven.

ket og kaffen – og betragtede 7 mennesker kravlende rundt på gulvet i, hvad der lignede et bombenedslag i en Kirkens Kors-hærs genbrugsbutik.

Det viste sig at være kostumeafdelingen. Også et studie for sig: En 40 m² tekstilvandrekliit, der skiftede position og udseende hver gang, den systematisk blev gennemrodet og over-skulderkastet i evindelige forsøg på at finde den helt rigtige udklædning. Der kom efterhånden lidt system i koreografien, og de sære bevægelser til åbnings- og slutnummeret, der uafsladeligt skiftede karakter, efterhånden som diverse, kreative forslag blev afprøvet. Alt imens sænkede mørket sig, og jeg blev fyldt af paniske tanker: Det er da fint nok, at rammerne er i orden, men hvad i alverden vil de dog fylde i dem?

Efter natmad kl. 24 gik de fleste i seng, mens energibundtet Pernille Højmark stadig fór rundt i kostumbunken og foreslog udklædninger til sine medspillere.

TIRSDAG – PREMIEREDAG

Dagen startede med morgenmad, inden man samledes ved 10-tiden og omgående begyndte at udveksle tanker, tekster og ideer, der var opstået i nattens løb. >

Viggo Sommer, Sofie Stougaard, Pernille Højmark, Søs Egelind, Benedikte Hansen og Donald Andersen – så syng dog med!

Pernille Højmark og Sofie Stougaard i en meget sensuel udgave af de syv slørs dans.

Det viste sig, at Sofie Stougaard og guitaristen Noah Rosanes havde brugt det meste af natten på at kreere et gospelnummer inspireret af *Halleluja*. Den var blevet undersat til *Hans og Ulla* med en vidunderlig perverteret tekst om nekrofil samliv.

En af musikeme, der havde værelse ved siden af det fælles toilet, fortalte grinende hvordan han i sin seng kunne ligge og høre, hvordan spillerne højlydt repeterede tekster, når de var på potten.

Kl. 11 var der videooptagelse. Der skulle bruges en vox-pop i revyen, og hver enkelt deltager gik i mere eller mindre smagfulde kostumer op ad en trappe med fantasifulde statements om, hvordan deres aften skulle disponeres. Det blev vist på film på lærredet under forestillingen, snedigt placeret i rækkefølgen, så det gav luft til omklædninger.

Og nu skulle det besluttes, hvilke numre, der skulle med. Der blev valgt 24.

At adskillige af dem slet ikke var blevet til numre endnu, men kun forelå som løse ideer, syntes ikke at afficere nogen. Fordeling af spillere på de enkelte numre blev endeligt foretaget, hvorefter man gik i grupper for at skrive dem færdige, øve sig og finde kostumer.

Imens satte Søs Egelind og Pernille Højmark sig sammen for at lægge rækkefølge. En noget vanskelig opgave, eftersom man jo endnu ikke vidste helt, hvor mange numre, der ville blive gjort færdige.

Ellers var dagens program såre simpelt: "Vi mødes kl. 17 til gennemspilning, så må vi se hvordan det går..."

HØJHEKTISK STEMNING

Det blev en meget rodet eftermiddag.

Det firemands velspillende orkester (Peter Michael, Anders Pedersen, Tore Hauge og Noah Rosanes) viste sig utrolig fleksibelt. Der kom lynhurtige bud på stilarter, rytmer og tempi.

Man prøvede tonearter, efterhånden som de implicerede indfandt sig i salen. Donald Andersen sad midt i alt postyret og skrev på en sang om en søulk - hvordan han kunne holde koncentrationen, er mig en gåde.

Teknikere og regissører klippede og klistrede - og alle fór rundt og ledte efter deres papirer. Der blev i det hele taget brugt meget tid på at finde ud af, hvor man sidst havde lagt sit manuskript. Stemningen var højhektisk, men på ingen måde desperat eller opgivende, som man ellers kunne tro. Alle vidste, hvad de skulle, og hvor de var i forløbet, og udstrålede egentlig en ro, der slet ikke burde være til stede.

Kl 15.30 var kaos fuldstændigt: Orkestreret øvede én melodi, spillerne øvede en anden, tekster blev stadig skrevet, vox-poppen på lærredet blinkede og larmede, scenefolkene draperede bagtæppe og satte lys, rekvisitør Vibeke Larsen havde taget fast ophold i kostumbunken, hvorfra hun fremførte et veritabelt trylleshow med nål, tråd og saks, alt i mens alle råbte ubesvarede spørgsmål ud i rummet, hvor Sofie Stougaard pludselig grovspyttende og højtharkende dukkede op: "Kan I ikke godt lade være at skodde i colaflaskerne?"

Kort sagt, aldeles umulige og horrible arbejdsforhold – elsket af alle.

DOG ME' I REVYEN.

Søs Egelind havde sin hund med. Den hedder Nisse og billedliggjorde talemåden: En hund i et spil kegler. Den prøvede at holde sig tryk og tæt ved Søs, også under sceneprøverne, hvor den var i konstant fare for at blive trampet ned, især når hele holdet øvede startnummer med march og bensving og trut i fiktive blokfløjter.

Med regelmæssige mellemrum havde den fået nok og forlod hovedrytende, undrende og tydeligt misbilligende seancen og fandt ro i kostumbunken.

Det gik efterhånden op for mig, at den også var tiltænkt en rolle på scenen. Søs havde fundet ud af, at den solidarisk hylede med, når hun gik rundt derhjemme og hyggesang. Især når hun iførte sig operalignende stemmepragt, kunne den kaste hovedet bagover og istemme et langt, klagende hyl. Så den blev anbragt på et podie og sad der i ophøjet ro, som en tro kopi af hunden i His Masters Voice.

Og når Søs i svulstige toner gav en aldrig tidligere hørt udgave af *Purple Rain*, faldt den ind, med snuden i vejret, med en langstrakt hyl af den slags, man ellers kun hører i gyserfilm ved fuldmåne. Et fantastisk nummer.

GENERALPRØVEN

Generalprøven var identisk med første gennemspilning og skulle finde sted kl 17. Der var ustandseligt afbrydelser og uforudsete problemer. Tiden blev knap, så solonumrene blev kun markeret.

"Nå, jeg laver resten, så den er klar i aften" sagde Donald fuldstændig uberørt af tidspresset.

"Nå, men vi finder på noget sjovt til i aften" lød det fra Søs og Sofie, da en dialog ikke rigtig funkede.

Søs Egelind og Sofie Stougaard som meget kompetente roligans.

Pigerne i "kostumeafdelingen": Benedikte Hansen, Søs Egelind, Pernille Højmark og rekvisitør Vibeke Larsen.

Ingen tilløb til panik. Gennemspilningen med alle numre var færdig kl. 19 med kun to timer til premiere. Meget skulle øves, noget skulle skrives og hele salen rengøres og klargøres.

Kostume-vandreklippen blev pakket i store flyttekasser og sat ud i gårdhaven sammen med diverse udstyr fra salen (hvad ville man have gjort, hvis det havde regnet?). Borde og stole begyndte at skifte positioner, og salen blev fejlet og rengjort.

PREMIEREN

Dørene blev åbnet 20.30 og publikum, der havde stået i lange køer udenfor rykkede ind og okkuperede pludselig vores gårdhave, der nu på forunderlig vis var ryddet og anstændig. Og klokken 21.00 sad alle på deres pladser og klappede taktfast og forventningsfuldt.

Jeg havde indtaget en strategisk placering i baren, så jeg både kunne betragte scenen og publikum. Tankerne myldrede gennem hovedet på mig: Var de sidste tekster færdige? Var nogle numre røget ud og hvad var mon så kommet til?

Klokken 21.10 marcherede spillerne op gennem salen i særprægede pigegardeuniformer, grydelåg og blokfløjter. Startsangene sad lige i skabet. Folk rejste sig spontant og klappede begejstret.

Flere af numre så jeg for første gang. De var nemlig slet ikke blevet spillet, men kun markeret ved generalprøven, hvor de fleste numre var jappet igennem på grund af tidspresset. Og nogle af spillerne havde slet ikke spillet sig ud ved prøven. Men jeg skal da love for, at det hele nu gik op i en højere enhed. Numrene og spillerne voksede i intensitet i samspillet med publikum.

Det gjorde ikke spor, at teksterne ikke sad. Det gjorde publikum såmænd heller ikke i flere tilfælde.

Et studie i improvisation var en sketch mellem Donald Andersen og Søs Egelind. Den udviklede sig noget nær 100% anderledes end ved prøven. Og de nød det tydeligvis begge to.

Dogmerevyen er i sagens natur meget direkte. Konceptet er ikke til at sidde og udtænke sproglige raffinementer, elegante formuleringer eller snørklede omveje til en pointe. Eller lave visser med mange vers. Et nummer bliver en spillet ide.

At teksterne var med på scenen generede ingen, det var blot en charme mere.

Der udstrålede fra scenen en dirrende energi, der i transformert form nemt ville kunne erstatte 10 vindmølleparker. Og det hele sluttede, som det begyndte, med stående ovationer.★

Turne

Dogmerevyen har vokset sig stor. Så stor, at der er basis for turné. Det blev prøvet allerede sidste år, hvor man gæstede 7 byer. I år når man op på 10.

Det er klart, at dogme 4: "Man må ikke lave noget, man har lavet før", nødvendigvis må falde bort. Men for delvis at imødegå dette, kontakter man den lokale presse og forhører sig om lokalområdets sladderhistorier og aktuelle skandaler. Dette bliver skrevet ind i revyen på rejsen dertil, hvilket i høj grad bevarer gnist og energien i forestillingen.

Dogmerevyen.dk

- "Vi tar' ingen chancer" - spiller følgende steder i 2010:

27.- 28. juli	Brundby Hotel, Samsø
24. sept.	Skive Teater.
25. sept.	Musikteater Holstebro.
30.sept.	Falkonersalen, København
01. okt.	Værket Randers.
02. okt.	Vejle Musikteater.
05. okt.	Ålborg Hallen
06. okt.	TBA
07. okt.	Harmonien Haderslev
08. okt.	Musikhuset Esbjerg
09. okt.	Musikhuset Århus.

Årets Dogmerevyhold

Skuespillere: Søs Egelind, Pernille Højmark, Viggo Sommer, Benedikte Hansen, Donald Andersen, Sofie Stougaard og Michel Castenholt

Musikere: Kapelmester Peter Michael, Anders Pedersen, Tore Hauge, Noah Rosanes

Scripter: Per Troelsen

Rekvisitør: Vibeke Larsen

Lyddesign: Anders Fiedel

Lysdesign: Michels Ravn

Direktør: Kim Kidholm

Tekst: Bjarne Lisby

Foto: Spil Dansk Dagen

SPIL DANSK DAG FOR TIENDE GANG

Spil Dansk Dagen fejrer 10 års jubilæum, torsdag den 28. oktober. DPA er som sædvanlig stort og flot repræsenteret overalt. Her er en statusopdatering på dansk musiklivs vigtigste dag.

For at kunne give ansøgere og arrangører optimale betingelser for at komme hurtigt i gang med alt det praktiske omkring koncerterne, har vi i år ydet tilskud efter først-til-mølle-princippet. Det betyder, at der i skrivende stund allerede er givet tilsagn til omkring 50 koncerter, og puljen næsten er opbrugt.

For fortsat at kunne disponere midlerne bedst muligt, vil Spil Dansk Udvalget foretage evalueringer af de enkelte koncerter, dels for at kunne få en fornemmelse af publikumsfremmøde, og dels for at kunne viderebringe individuelle erfaringer til fælles bedste.

Spil Dansk Dagen ligger som altid klods op ad næste deadline for Ord & Toner (der er 1. november), hvor vi selvfølgelig vil rapportere om de spændende koncertforløb med en flot billedside.

Derfor er det vigtigt at huske alle deltagere på, hurtigst muligt at sende fotos og omtaler af deres arrangement til udvalget.

De bevilgede tilskud vil blive afregnet fra kontoret efter to-tre uger. Husk cpr-nr. og bankoplysninger på samtlige medvirkende.

POLITIKEN UDGIVER SPIL DANSK-SÆRTILLÆG

Dagbladet Politiken udkommer fredag, den 15. oktober med et stort Spil Dansk Særtillæg på 20-24 sider.

KOMMUNEPAKKEN

Et nyt initiativ i år er kommunepakken, hvor KODA giver kommunerne en musikalsk håndsrækning, bestående af bl.a koncerter, workshops, sangbøger, 10.000 kr. til musik og meget mere, som gør det muligt at lave ekstra spændende arrangementer på Spil Dansk Dagen.

Det er håbet, at nå op på 15 Spil Dansk Kommuner i år, og i skrivende stund har foreløbig 8 meldt sig på banen: Hjørring, Horsens, Faaborg-Midtfyn, Næstved, Samsø, Vesthimmerland, Fredericia, Frederikshavn og Vejle.

Der er allerede oprettet lokale Spil dansk hjemmesider, hvor man også kan tilmelde sig kommunernes egne mailing-

lister og modtage kommunale Spil Dansk nyhedsmails.

Centerleder på Hjørring Musiske Skole, Erik Randrup, der også er med i den lokale Spil Dansk styregruppe, udtaler:

”Vi ser Spil Dansk Dagen som en sjov mulighed for at gøre den årlige nationale Spil Dansk Dag i oktober til en ganske særlig dag i vores kommune.

For os er Spil Dansk Dagen den store festdag, hvor årets projekter og arbejde udkrystalliseres, og hvor grunden bliver lagt til næste års proces. Spil Dansk Dagen er for os betydeligt mere end blot en enkelt dags musik”.

Helle Jakobsen, der er musikskoleleder i Fåborg-Midtfyn kommune og leder af kommunens Spil Dansk styregruppe, fortsætter:

”Vi har været med hvert år siden 2007, vi har lige fra begyndelsen set dagen som en oplagt mulighed for at få etableret nye samarbejder, lære nye at kende og få en stor og stærk kontaktflade til ”musikken” i Faaborg-Midtfyn - og det er lykkedes.”DPAs bidrag til pakken er stærke koncerttilbud til kommunernes pensionister i eftermiddagstimerne.

SPIL DANSK DAGEN SAMARBEJDER MED START! FESTIVAL.

START! festivalen (festival for danske upcoming bands, som fandt sted i Kødbyen på Vesterbro i København d. 10.-12. juni) og Spil Dansk Dagen har indledt et samarbejde om en mini-START! festival på Spil Dansk Dagen.

Den er døbt OPSTART! festivalen, og løber af stablen om aftenen på selve Spil Dansk Dagen.

Formålet er at støtte de danske upcoming bands, der vil blive indbudt til en række små band-coaching-seminarer, omhandlende sceneshow, booking, branchekendskab og ophavsret. Det er håbet, at seminarerne vil gøre de nye bands bedre rustet til en fremtid i musikbranchen.

OPSTART! festivalen kommer ligeledes til at finde sted i Kødbyen. Der forventes at blive plads til 9 bands/solister/kunstnere fordelt på de tre involverede spillesteder: Råhuset, PH-Caféen og Café Mandela.

Alternative musikdestinationer er velkomne:
Bandet Små Oaser spillede i Københavns
Lufthavn på Spil Dansk Dagen 2010.

Der vil være gratis entré alle tre steder, så publikum frit kan gå mellem de koncerter, de gerne vil høre.

KIRKEKONKURRENCEN

Her deltager alle kirker, der tilmelder sig med et musikarrangement på Spil Dansk Dagens arrangementskalender, automatisk i lodtrækningen om to koncerter.

Koncerterne, der er med bandet Himmelblå eller Fangekoret fra Vridsløselille Statsfængsel, afvikles efterfølgende i vinderkirkerne og betales af KODA.

RHYTHM & ROOTS – MUSIKALSKE MØDER PÅ SPIL DANSK DAGEN

Et andet spændende projekt, som også allerede er at finde i kalenderen, er "Rhythm & Roots – Musikalske møder på Spil Dansk Dagen".

En række danske musikorganisationer er igen i år gået sammen om projektet for at markere, at den store verdensmusik expo, Womex, kommer til København i perioden 27. – 31. oktober 2010.

Fem danske spillesteder afholder ti koncerter, hvor fem danske bands spiller sammen med fem af klodens bedste verdensmusikorkestre -håndplukket fra Womex' omfangsrige program og deltagerliste.

Først spiller de to bands en dobbeltkoncert om morgenen for 9.-10. klasses elever fra lokale skoler, og samme aften en offentlig koncert for et betalende publikum.

Her er DPA for eksempel repræsenteret ved Klezmofobia.

SPIL DANSK DAGENS ILDSJÆLSPRIS 2010

For tredje år i træk uddeler KODA Spil dansk dagens Ildsjælspris. Den er tidligere tilfaldet Louise Adrian, korleder af Fangekoret fra Vridsløselille Statsfængsel og Leif Kjær Jakobsen, musiker, komponist og initiativtager/koordinator for Hjørring Kommunes deltagelse i Spil Dansk Dagen.

Men i år er det muligt at indstille kandidater til Ildsjælsprisen, der vil blive givet til en enkeltperson.

Vedkommende kan være koncertarrangør, tovholder eller initiativtager til projekter, der samler opmærksomhed omkring Spil Dansk Dagen.

Læs mere på www.spildansk.dk/konkurrencer/ildsjael

SANGSKRIVERKONKURRENCEN

Der blev i alt indsendt 274 sange til Spil Dansk Dagens sangskriverkonkurrence 2010, heraf 141 børnesange (mod 112 børnesange i 2009 og 92 børnesange i 2008).

Derudover blev der indsendt 131 nye fødselsdagssange for voksne.

Vinderen af sidstnævnte kategori er fundet og offentliggjort efter deadline, men der er stadig mulighed for at stemme på Årets danske børnesang 2010.

Dette sker ved en online afstemning, der løber frem til 16. september, og allerede dagen efter afsløres vinderen. Dommerkomiteén har udvalgt 5 børnesange, der alle er lagt på nettet som sangtekster, noder og demo-indspilninger.

Der er indledt samarbejde med bibliotekerne, og det er på deres nye hjemmeside for børn i 8-12 års alderen www.pallegavebod.dk, afstemningen foregår.

TJEK ARRANGEMENTSKALENDEREN

Der er allerede en række spændende arrangementer i Spil Dansk Dagens arrangementskalender og nye indtastes dagligt.

Her afspejles virkelig den store musikalske bredde, som er kendetegnende for Spil Dansk Dagen. Husk at indtaste din egen koncert!

SE WWW.SPILDANSK.DK

Her kan du læse uddybende om de mange spil dansk aktiviteter.

Du kan downloade grafik/logo/billeder, og alle kan bestille gratis plakater.

Og her kan du læse om DR's fællessangsarrangement, der inden deadline endnu ikke var faldet helt på plads. ★

RUNDE DAGE

50 ÅR:

JØRGEN THORUP – DEN 2. OKTOBER

Autodidakt sanger, komponist og pianist
 Startede med at spille klaver som 6-årig.
 Har efter realeksamen i 1977 levet af at
 spille, skrive, synge, lave teambuilding
 m.m.

1980-85 Forsanger i bandet V6 - udgav 2 LP'er på EMI. 1985-2001 keyboard i Shu-bi-dua - med på *SBD 11-17* udgivet to solo-CD'er i 00'erne - *Free Man* og *Kommer du med*
 Spiller nu med Hardinger/Thorup Band. Udgiver i juni måned 2010 ny single *UDEN DIG*, som forløber for nyt soloalbum.

RENE TAAGEHØJ – DEN 5. OKTOBER

Komponist, tekstforfatter, producer, arrangør og fremfor alt, musiker. Blev i 84 udlært som elektriker, men helligede sig musikken og har siden 1985 arbejdet i studie og som producer, i dag primært pop & dansktop og har her arbejdet med navne som Klaus & Servants og Richard Ragnvald. Som komponist/tekstforfatter er det hidtil blevet til næsten 300 titler som bl.a er indspillet af Kandis, Kisser & Søren og Susanne Lana. I 2002 havde René en sang med i Børne-MGP *Turbofluen* og flere af sangene er bl.a indspillet af svenske og norske solister. Når der skal spilles "live" til fester, er det ofte sammen med "den bedre halvdel" Catja i Catja & René.

CARL ULRIK MUNK-ANDERSEN – DEN 18. OKTOBER

Pianist, organist, komponist, kapelmester og arrangør.
 Uddannet med kirkemusikalsk diplomeksamen 1987, derefter organist ved Aabyhøj Kirke og fra 1992 organist ved Taarbæk Kirke. Udover arbejdet som organist, har akkompagnatør-rollen altid stået højt på prioriteringslisten, og det bliver til ca 100 koncerter årligt i ind- og udland med ikke mindst skuespilleren og sangeren Kurt Ravn og trompetisten Per Nielsen. Derudover spillet med landets symfoniorkestre, været teater- og revykapelmester m.m.

CARSTEN COLLING – DEN 7. NOVEMBER

Oprindeligt uddannet skolelærer, men har arbejdet i TV-branchen i 15 år som manusforfatter, instruktør, skuespiller - primært indenfor komik/satire genren. Har skrevet *Frokost med mor* - den mest sete dansksprogede video på YouTube til dato. Har spillet musik fra barnsben og har beskæftiget sig med musik / komposition de sidste 20 år. Aktuelle projekter:

Forfatter og instruktør på et sketch-show til TV til foråret 2011, skriver på spillefilm med støtte fra Filminstituttet - premiere efterår 2011, og arbejder med et musikprojekt med nyskrevne nordiske folkemelodier med tekster af Jarl Friis-Mikkelsen - CD forhåbentlig næste år.

KARSTEN OLESEN – DEN 15. NOVEMBER

Karsten Olesen er sangskriver og forsanger i orkesteret Poor Billy, der har udgivet CDerne: *Poor Billy* og *Moonlight Stranger* og har haft to sange (*Sct. Christopher* og *Give It All Back*) i radioen på P4. Derudover har han gang i et dansksproget solo-projekt.

CHRISTIAN DAHLBERG – DEN 22. NOVEMBER

Fra 1993-99 komponist og kapelmester på Vivienne McKee's *Crazy Christmas Cabaret*. Siden 2001 komponist på Eventyrteatret hvor han til oktober sammen med Gunvor Reynberg har premiere på familiemusicalén *Sværdet i Stenen* i Glassalen.
 Har siden 2004 dirigeret Gladsaxe Folkekor - og netop opført *Carmina Burana* med 300 medvirkende ved Gladsaxe Internationale Korfestival. Har med firmaet Teamsinging i seks år produceret musikalske events for erhvervslivet; senest komponerede han firmasangen til Telenors store fusion, hvor 1500 medarbejdere sang i Operahuset.

60 ÅR:

JOHN STEFAN OLSEN – DEN 22. OKTOBER

Farvehandler, gulvtæppesælger, grillbarindehaver, biografkontrollør, skolelærer, journalist på DR. Fra tungsindigt kulturstof til let underholdning på P3. Satire og journalistik på Søndagsredaktionen med Bob Ramsing, Bent Schjærff, Karsten Vogel og andre rødder. Satire på TV1 og 2. Revytekster - mest i Nykøbing F. 11 spillefilm - mest i den lette ende med Klinkevals som undtagelsen. Ca. 200 tv asfrit - Landsbyen, Taxa, Hjem til Fem, Madsen & Co, Morten Korch, Strisser på Samsø, Krummernes julekalender og Jul på Kronborg - og 2900 på Tv3
 Hvortil kommer en satirisk roman *Borgmester ved et tilfælde*, samt håndbog i fodbolDSLang.

HALLO!

DIN MOR ARBEJDER IKKE... I SVERIGE!

I vores hus i Sverige oplever vi desværre, at medlemmerne ikke er gode nok til at sortere affaldet. Svenskerne er strikse med den slags, og det har givet anledning til store diskussioner. Desværre er vi også blevet upopulære blandt vores naboer deroppe, fordi de besøgende ikke sorterer affald. Derudover er det jo faktisk for miljøets skyld, at affaldet skal

sorteres, så det bør give anledning til dårlig samvittighed ikke at gøre det.

Så derfor: Sortér affaldet, når du besøger Stavershult. Så får vi et godt forhold til naboerne og de svenske renovationsmyndigheder igen.

- Kontoret

75 ÅR:

JØRGEN ELUF
- DEN 20. SEPTEMBER

Pensioneret fra musikskolen, men stadig aktiv, dog væsentligst som trompetist i kirken, til morgenmusik, som "gave" ved privatfester o.l. Har i cirka 36 år i det sydlige Jylland spillet til et utal af fester og arrangementer som såkaldt "suppe, steg og meget is musiker" med keyboard/ orgel og rytmebox og masser af sang. Med sin solistafdeling med trompet med de kendte Lambert tema hurtig kendt som "ham med trompeten".

Er pt. ved at færdiggøre en ny Trompet-CD, som består af kendte melodier og egne kompositioner til udgivelse i anledning af fødselsdagen.

80 ÅR:

TAGE ELMHOLDT
- DEN 1. NOVEMBER

Debuterede som komponist i Dansk Melodi Grand Prix 1959 med *Peblinge Cha-Cha-Cha* som Birthe Wilke og Preben Uglebjerg sang til en 3. plads. (Uheldigvis var 1. og 2. pladsen okuperet af Otto Lington og Kai Normann Andersen). Komponist til flere sommerrevyer, men koncentrerede sig siden om børnemusik, bl.a. til julekalendere i tv. Mest kendt er den ofte gend sendte *Jul i Gammelby*, som senest også er omskrevet til en teaterversjon, opført på Nørrebro Teater, Odense Teater og Aalborg Teater. Hans hovedvirke har dog været som tv-producer og programredaktør ved DR, hvor han bl.a. stod for den slidstærke *Spørg Århus*.

ÆNDRINGER:

JAKOB GLÆSNER

Istedgade 74, 2.
1650 Kbh V

DB PRODUCTION V/ ASLE BJØRN

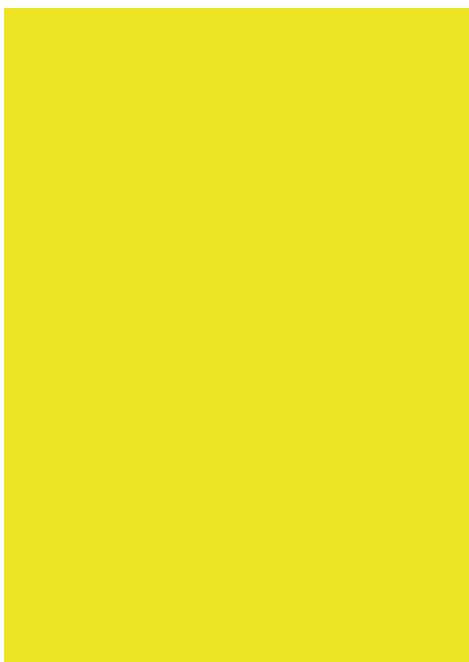
Rentemestervej 23
2400 Kbh NV

ELO FRITZE

Øresundsvej 92, 3.th.
2300 Kbh. S.
telefon nr.: 3048 0015
Mail adr.: elo.fritze2mail.dk

BRETT PERKINS

Vægterparken 252
2770 Kastrup

Tekst: Tine Mynster

Foto: Tine Mynster

HOLDT BØRNEMUSIKSEMINAR

Torsdag den 6. maj mødtes 12 ophavsmænd til børnemusikseminar i Middelfart Konference og Kursuscenter. Emnet for seminaret var ny dansk børnemusik og arrangeret af DPA's børnemusikudvalg. Som ofte, når der arrangeres børnemusikseminar, var det en blanding af både oplægsholdere og workshop med co-writing.

Rasmus Ladefoged fra DRs B&U afdeling i Århus kom og fortalte om DR's holdninger til musik og hvordan man kommer i betragtning som idémager med musik og tekster til børnefejersyn. Rasmus Ladefoged er programredaktør og kom med et meget velforberedt og engageret indspark til alle os, der deltog. Alle fik noget tænke over i forhold til, hvordan deres egne sange eventuelt kan komme i betragtning. Men samlet set kunne vi konstatere, at midlerne ikke rækker til at komme ret langt ud over DR's egne rækker. Det var desværre heller ikke specielt opløftende at høre om, hvor lang behandlingstid, der er på at tilsendt musik bliver lagt ind i systemet, så sange der ikke kommer fra DRs egne produktioner, kan blive afspillet i DR Oline.

ET OMKVÆD I TASKEN

Efter et forrygende aftensmåltid var emnet, at alle medbragte et omkvæd, som på en eller anden måde har brændt sig fast. Der var eksempler på irriterende, berørende, glade, beroligende og tudelige omkvæd. Alle havde hver især en god forklaring på, hvorfor det lige blev det omkvæd, man havde valgt, og en interessant diskussion om, hvorvidt børn bruger omkvæd eller ej, kom frem. Men grundlæggende vil vi jo alle gerne skrive det der omkvæd, ingen kan få ud af hovedet – og det gav drømmene frit løb om, hvilke andre skønne omkvæd man gerne ville have haft skrevet selv!

Fredag begyndte med morgensang efter den veludstyrede morgenkomplet. Jens Nielsen stod for denne del og havde med-

bragt en ny tekst til *Godmorgen lille land* - Børnekulturens Visionsang. Denne sang er blevet til ud fra en workshop omkring børn og kultur.

Derefter begyndte dagens store emne – co-writing i inddelte grupper. Emnet var at skrive en sang, der handler om børn og tryghed/sikkerhed i forskellige sammenhænge. Og derefter var det bare af sted ud i husene hvor kreativiteten blomstrede, som følgende billeder tydeligt viser.

Kl. 16 kom alle grupperne tilbage til fællesrummet og skulle fremføre de nye sange.

FONDSSTØTTE, FORLAG OG PROMOTION

Da vi havde gennemspillet af alle fem sange, var alle trætte og møre i hovederne. Efter endnu et dejligt måltid, mødtes vi til aftensang i mødelokalet, hvor de fleste havde en sang med – nogle aftensange og andre bare gode og berørende fællessange. Aftenen sluttede i hus 120 med hyggesnak og guitarspil og dejlige sange.

Lørdag afsluttede vi workshoppen med først en omgang morgensang ved Jens Nielsen, derefter oplæg ved forskellige deltagere. Tina Buchholtz fortalte om fondsstøtte, Karen Marie Bille om samarbejde med stort forlag, Gyldendal, Janne Aagaard om Koda's båndmiddeludvalg og Tine Mynster om brug af promoti- onsbureauer. Efter positiv og konstruktiv evaluering forlod vi alle Middelfart med en god oplevelse i bagagen. Børnemusikudvalget siger hermed tak til alle deltagere og ikke mindst i bestyrelsens støtte til arrangementet. ★

Tekst: Bjarne Lisby

Foto: Bjarne Lisby

THORUP PÅ NYE TANGENTER

Jørgen Thorup runder det skarpe hjørne som nyt medlem i DPA's bestyrelse. Her fortæller han lidt om fortiden, nutiden og fremtiden.

En glad dreng i starten af karrieren.

Velkommen i bestyrelsen

– hvordan fik du lyst til den opgave?

Det er kommet langsomt gennem mange år. Det var Ivan Pedersen, der i sin tid punkede mig til at melde mig ind. Jeg delte studiefaciliteter med Ivan og Hans Dal og blev meget optaget af deres snak om KODA, ophavsret og autorenes forhold.

Jeg kom ret hurtigt i legatudvalget, hvor jeg sad en del år, og fik ad den vej kendskab til mange medlemmer og ikke mindst deres problemer. Da jeg stod for udskiftning her, tænkte jeg, at jeg gerne fortsat ville stille min arbejdskraft til rådighed, og jeg sidder nu i husudvalget og økonomiudvalget. Jeg var i forvejen i Spil Dansk-udvalget.

Din musikalske baggrund?

Jeg er fra et hjem med klaver. Hornung & Møller-pianoet her i min lejlighed var nemlig det første, mine forældre anskaffede sig. De havde ikke råd, men købte det på afbetaling, så det stod parat, da jeg blev født i Virum. Men der var faktisk ingen af dem, der kunne spille rigtigt på det. Min far sad bare og pjattede på det. Han havde spillet klarinet og violin i et danseorkester engang i 40'erne, mens min mors største drøm var at blive refrænsangerinde. Hun havde også en smaddergod stemme og var langt ude i familie med Carl Brisson.

Min far fik arbejde hos Dansk Missions Selskab, så vi flyttede til Hellerup, hvor jeg begyndte at gå til klaverundervisning sammen med min søster. Men hvor hun lærte sig noderne, lærte jeg bare stykkerne udenad. Det fik min spillelærer til at stoppe undervisningen, da han ikke mente, jeg kom videre med det.

Så så min mor en annonce i lokalavisen, at der søgtes drenge til Radiodrengekoret. De øvede på Gl. Hellerup Gymnasium, hvor lederen Henning Elbirk var musiklærer. Så jeg gik til optagelsesprøve som 10-årig og kom ind.

Det var fantastisk for mig. En kombination af leg og musik. Drengekoret rejste jo over hele jorden. Jeg var med i USA, Frankrig osv., og vi blev nogle steder modtaget som popstjerner.

Så det er nok dér, jeg har fået smagen for at blive set og hørt og blive klappet af...

Normalt stopper man i drengekoret, når stemmen går i overgang, men problemet med mig var, at min stemme ikke rigtig gik i overgang, så jeg blev ved, indtil han bad mig

stoppe, fordi jeg efterhånden lavede for meget fis og ballade.

Men du startede faktisk som trommeslager?

Ja, vi boede jo i Hellerup fra jeg var 5 til jeg var 11, og vores nabo var Lars Ulrich, som blev min første rigtige legekammerat. Hans far, tennis- og jazzlegenden Torben Ulrich var stærkt medvirkende til at vores musikinteresse blev vakt. De havde jo en masse plader. Især jazz, som vi ikke hørte så meget af hjemme hos mig, Men Lars fik et trommesæt, men han gad faktisk ikke rigtig spille på det selv. Det gjorde jeg til gengæld. Så da jeg startede mit første band som 15-årig, var det som trommeslager. Og siden gik det slag i slag (en naturlig udvikling for en trommeslager...) Jeg begyndte i diverse kælderbands, men kom som 18-årig med på keyboard i Roxan hos Geordie, der jo også sidenhen blev DPA'er. I 1980 dannede jeg poprock gruppen V6, der fik kontrakt på EMI og udgav to LP'er, *Kun Et Sekund* og *Slipper Dig Aldrig*.

I 1985 dannede jeg studieprojektet 1st Avenue med Roberto Johansson. Vi lavede et dance inspireret rap nummer *Raproad*, der pludselig gik hen og blev et hit i hele Europa og Sydamerika. Jeg kan huske vi blandt andet var i Portugal og lave TV nytårsaften. Men det var et one hit wonder, og så skete der ikke så meget mere med det.

Sideløbende skrev jeg sange og turnerede med Billy Cross, og var sessionsanger/musiker for bl.a Sanne Salomonsen, Henrik Strube, Michael Falch, Rugsted & Kreutzfeldt og Sebastian.

Samme år mødte jeg Michael Hardinger og vi dannede senere pladeselskabet Full Moon sammen, og udsendte to cd'er under eget navn. Herpå blev det som bekendt så Shubidua i 15 år.

Og umiddelbart efter bruddet med Shubidua ringede Pretty Maids, og spurgte om jeg ville med på en tour jorden rundt som musiker. Det ville jeg selvfølgelig gerne.

Hvordan kom du med i Shubidua?

Det var da Michael Bundesen holdt pause, Michael Hardinger spurgte, om jeg ville være med på næste plade. Så jeg var inde og syngte lidt kor, og vi var lidt ude at spille - på noget af en katastrofe-tur, i øvrigt. Men så kom Bundesen tilbage, og jeg gled ind som fast mand. Det var i 1985 og jeg var 25 år gammel.

Hvordan skabte I sangene i Shubidua?

Det ændrede sig lidt undervejs, men oprindeligt var det alle seks bandmedlemmer, der satte sig ned og lavede i hvert fald teksterne sammen. Musikken er oftest lavet af to-tre personer i fællesskab, som regel med Hardinger involveret. Men efterhånden, som der kom nye medlemmer med, ændrede processen sig. Da jeg kom med og vi lavede *13*, (som vi arbejdede på i 3 år), var det hyppigst Hardinger og mig, der lavede melodierne og Bundesen og Hardinger, der primært stod for teksterne. Men udadtil har det altid været Shubidua-kollektivet, der stod for det. *13* solgte i øvrigt 350.000 eksemplarer.

Du var så med hos Shubberne i 15 år. Hvorfor stoppede du dog i sådan en lukrativ forretning?

Det var kombination af at stoppe selv og blive smidt ud. Bundesen og jeg kunne simpelthen ikke sammen mere. Han er

kapelmesteren og ham, der bestemmer, så det var selvfølgelig mig, der trak det korteste strå. Jeg kunne simpelthen ikke få tingene til at stemme: Jeg var med i Danmarks største orkester, tjente godt, men var på randen af desperation. Jeg syntes bare ikke, det var sjovt længere at tage ud at spille. Ærgerligt nok, for jeg har vidst siden jeg var dreng, at jeg ville spille musik.

Du skrev en bog om det?

Ja, jeg havde lyst til at få det ud af kroppen, og da der stod et anerkendt forlag (Lindhardt & Ringhof) og ville udgive min historie slog jeg til, og skrev bogen *Femten År Med Shubidua*. Den fortæller, hvorfor jeg kørte sur i det.

Jeg fik nogle gode anekdoter med, som man ellers ikke ville have hørt. Shubidua er jo et meget lukket land. Der kommer ikke noget ud, medmindre Bundesen godkender det.

Når jeg i dag jeg tænker tilbage på min Shubidua-tid, husker jeg den som fantastisk sjov.

Det har jo været et kæmpe privilegium at have fået lov til at være med i et stykke musikalsk Danmarkshistorie. Og det har naturligvis også været god pr i mit efterfølgende virke.

Du har eget studie – hvordan opstår interessen for at drive studie hos en spillemand?

Ja, det er faktisk også underligt. Men det var hele den transformation, der skete, da jeg stoppede i Shubidua. Vi havde jo et øvelokale, hvor vi mødtes. Det var ligesom min klub, hvor jeg traf mine kammerater. Og da jeg ikke længere havde den base, opstod ideen, da jeg på et tidspunkt var ude hos Ivan Pedersen, der jo havde et studie på Rentemestervej.

Sammen med en anden DPA'er, Niels Poulsen, fik vi mulighed for at rykke ind i fællesskabet dér.

Men jeg skulle jo også have noget at leve af, og da jeg havde en kontakt til Regnar Grasten, fik jeg mulighed for gennem nogle år at lave musik til flere af hans film (bl.a. *Askepop*, *Anja efter Victor* og *Familien Gregersen*).

Så det blev både til forretning og et sted, hvor jeg kunne komme og være, og ligesom at møde på arbejde hver dag.

Du har jo ekstraordinær høj og lys stemme.

Hvordan vil du rubricere den?

Ja, havde jeg været operasanger, havde jeg været tenor. Jeg kan tage det høje E i fuldt register.

I 1981 udgav jeg en plade mit daværende orkester V6, og >

der ligger beviset for, at jeg endda kunne tage det høje F. Og jeg kan faktisk stadig gå derop, men jeg er nu ikke sikker på, det så er helt rent...Jeg modtog en smule sangundervisning, blandt andet hos Hanne Boel, for at lære lidt teknik, men ellers må man sige, jeg er autodidakt.

Hvilke instrumenter behersker du?

Ikke nogle! Jeg er jo sådan lidt alt-mulig mand, så jeg er aldrig blevet ekvilibrist på noget instrument overhovedet, men jeg spiller klaver og guitar. Klaver er jo nok mit hovedinstrument. Men jeg komponerer en del på guitar, som jeg synes er et godt instrument at komponere på. Især når der skal skrives sange, der kan synges med på. På klaveret kan der godt gå for meget maj og dim i det, men på guitar holder jeg mig indenfor de klodser, jeg kan, så det bliver mere lige ud af landevejen. Men når man har studie finder man jo efterhånden ud af, at man godt lige kan gribe bassen, hvis der skal lægges noget på, der skal funke hurtigt. Men skulle jeg leve af at spille et bestemt instrument, så skulle jeg til at øve mig!

Hvordan arbejder du?

Jeg skriver oftest melodien først, og derefter teksten. Jeg er ingen poet, der kan skrive en tekst. Jeg sidder bagefter og prøver at få ordene til at passe. Men da jeg arbejdede med Peter Busborg på min anden plade (*Kommer du med*) insisterede han på, at vi skulle have en idé til teksten samtidig med, at vi lavede melodien. Det var faktisk ret fedt. Jeg har samarbejde med flere forskellige tekstfolk, men et af mine klare mål er at blive bedre til selv at skrive tekster. Det sidder jeg og arbejder på nu til min tredje solo-cd. Den skal hedde *02-10-60*, og udkommer på min 50-års fødselsdag.

Det bliver en blanding af danske og engelsksprogede sange - og så er der altså de par sange, hvor jeg selv har skrevet teksterne alene. Så må vi jo se om jeg får hug for det.

Kommer Hardinger/Thorup snart på cd?

Når vi optræder live, forventer folk jo en del Shubidua-numre. Vi består trods alt af 3 gamle Shubidua'er (Bosse Hall, Michael Hardinger og jeg selv), søn af en Shubidua (Kasper Daugård, søn af Kim Daugård) og så rockguitaristen B. Joe, eller Bornholmer Joe, som vi kalder ham.

Vi spiller rigtig mange livekoncerter nu med en del Shubidua-sange, men er i fuld gang med at skrive nyt repertoire. Vi har været på skrivelejr på Bornholm, hvor vi sad 3 dage på Svanekegården, så vi er derhøje, hvor vi kan love en cd med lutter nye sange på gaden til januar 2011.

Nu forlader du legatudvalget, men har været med til at tegne linjerne for dets fremtidige virke?

Vi har jo hidtil været så privilegerede at have haft midlerne til at kunne støtte vore medlemmers karriereløb. Men vi har jo ingen garanti for at det fortsætter sådan. Og hjulpet på vej af medlemsundersøgelsen, har vi set behovet for at kunne differentiere lidt mere, hvis man synes forudsætningerne er til stede.

Nogle laver musik, der er vanskeligere tilgængelig end andet,

Her med shubberne, som Jørgen Thorup tilbragte 15 år blandt.

og det er jo ikke alle, der ejer evnen til at sælge sig selv, så de skal selvfølgelig også have en mulighed.

Diskussionen er efterfølgende gået på, om det nu er det kun de "gode", der vil få, men det er det ikke. Grundholdningen er stadig, at dit medlemskab af DPA, er en kvalifikation i sig selv. Men legatarbejdet står mig meget nært, og jeg vil følge det meget i mit bestyrelsesarbejde, og sørge for, at det bliver gode og kompetente folk, der kommer i legatudvalget, nu hvor det bliver fornyet hvert kalenderår.

Vi strammer op på kravene til ansøgerne, der nu skal være mere tjekkede med, hvad de sender ind.

Hvad kan du godt lide ved DPA?

Det er jo en slags klub. Jeg kan bruge det meget til netværk. Jeg har haft stor glæde af det skub, jeg fik, da jeg kom ud af Shubidua. Jeg skulle i gang med mine egne sange og kom med på et sangskriverstævne på Samsø. Jeg kan huske den første aften, jeg skulle sidde med min guitar og præsentere mine numre. Jeg var stinkende nervøs, bævrede i stemmen og sang falsk. Jeg var rystet over mig selv. Var det egentlig det, jeg ville: Sidde foran folk og spille min musik og have det så dårligt med det?

Der var selvfølgelig et vist pres på mig, da de alle kendte min fortid, men her var det jo mine egne sange og min guitar - og så foran kolleger. Men den uge, jeg var der, forvandlede mig. Jeg ved ikke hvad der skete, udover jeg var omgivet af gode folk, og endte med at blive valgt til årets sangskriver på den Samsølejr. Jeg tog hjem som konge - high flying - og med et nyt netværk. I 2008 kom jeg med på en sangskrivertur til LA. Her mødte jeg f.eks. Mogens Binderup som jeg ikke kendte i forvejen, men som jeg nu arbejder sammen med på min nye soloudgivelse.

Og jeg var med på Nordisk Sangskriveruge på Bornholm sidste sommer - det var også en stor oplevelse. Så der er folk, jeg ellers aldrig ville have mødt, var det ikke for DPA.

Det er et stort privilegium, og derfor vil jeg også gerne betale tilbage.

Og arbejde for at få nye friske medlemmer ind, der med tiden kan tage over fra os andre.★

ANSØGNINGSFRISTER

ANSØGNINGSFRISTERNE FOR OPHOLD I BARGEMON ,SUTRI , BERLIN OG LONDON :

I hele januar måned kan du søge du om ophold fra 1. maj til 31. august.

I hele maj måned kan du søge om ophold fra 1. september til 31. december.

I hele september måned kan du søge du om ophold fra 1. januar til 30. april.

HUSK at selv om du har været afsted for nylig, skal du stadig søge.

Du kunne jo være heldig, at lige præcis den periode du søger, er ledig.

HOUSE OF SONGS, AUSTIN:

Ansøgningsfrist for perioden 3. maj – 31. oktober 2010: 1. marts 2010.

FRISTER FOR INDLEVERING AF LEGATANSØGNINGER:

1. januar, 1. april, 1. august, 1. november

FRISTER FOR INDLEVERING AF MATERIALE TIL ORD OG TONER:

1. februar, 1. maj, 1. august, 1. november

FRISTER FOR INDLEVERING AF MATERIALE TIL E-MAIL-NYHEDSBREVET:

Den sidste dag i hver måned.

Tekst: Redaktionen

Foto: Redaktionen

MØD DET JURIDISKE SEKRETARIAT

Som det er de fleste bekendt, har de 3 autorforeninger på Gråbrødre Torv oprettet et fælles juridisk sekretariat. Sekretariatet, der består af advokat Casper Andreasen, advokatfirma Nyborg & Rørdam og stud.jur Birna Mohr, holder til i DPAs kontorlokaler. Juristerne er på kontoret hver onsdag og fredag, hvor de svarer på medlemmernes henvendelser. Det er muligt både at ringe, skrive og afholde møde med juristerne.

Casper Andreasen fortæller: "Siden vi startede i september 2009, har vi behandlet henvendelser fra mere end 100 medlemmer. Set i det lys, er det min opfattelse, at medlemmerne har haft et stort behov for den rådgivning, vi kan tilbyde. Sekretariatet har behandlet en bred vifte af forskellige sager, herunder sager om manglende kreditering, gennemgang af forlagsaftaler, registrering af varemærker, sager om tilbageførelse af rettigheder til komponisterne, krænkelssager af komponisternes ophavsrettigheder, aftaler om levering af musikalske værker og meget mere. Alle sager, der på den ene eller anden måde har relation til medlemmernes kompositoriske virke, vil blive behandlet. Fra tid til anden har sekretariatet dog også behandlet medlemmernes øvrige juridiske problemstillinger."

FORLAGSAFTALER TAGER MEST TID

Et enkelt område tager dog mere tid end andet: "Den største del af vores tid går med at gennemgå forlagsaftaler for medlemmerne", siger Casper Andreasen, "Det foregår oftest på den måde, at medlemmerne sender en forlagsaftale ind til os, hvorefter vi sender vores bemærkninger til aftalen retur, inden vi tager et møde eller en telefonsamtale med autoren. Vi ser på

aftalen med juridiske øjne, og kommer med vores bemærkninger til denne. Vi fungerer ikke som managere, men som juridiske rådgivere for medlemmerne, der må gøre op med sig selv, om de vil indgå aftalen eller ej".

En del af sekretariatets opgaver er på sigt at udarbejde generelle vejledninger til medlemmerne, som de kan søge inspiration i, inden der skal indgås aftaler. "Jeg har været meget overrasket over omfanget af mundtlige aftaler, medlemmerne har med kollegaer og forlag. Det er sådan set fint nok, når det hele går godt, men særdeles uheldigt, når det går galt, da det kan være svært til umuligt at bevise, hvad der er aftalt. Desværre er det ofte først, når det er gået galt, at vi jurister får kontakt med sagerne, og der kan venskaber allerede være røget eller sagen tabt på bevisets stilling", siger advokat Casper Andreasen, der generelt opfordrer medlemmerne til at konsultere professionelle rådgivere inden der skal indgås aftaler.

UDLANDET – ET SÆRLIGT OMRÅDE

Mange medlemmer har de seneste år søgt nye veje i deres virke som komponister og tekstforfattere. En del har indgået aftale med udenlandske forlag eller ønsker at gøre det. "Det er positivt at opleve, at medlemmerne søger ud over landets

Kontakt

Det juridiske sekretariat kan træffes hver onsdag og fredag ved at ringe på 33 12 15 85. Man kan også skrive til dem på jura@graabroedre.com.

Stud. jur. Birna Mohr er også at finde hos den juridiske rådgivningsservice på Gråbrødretorv.

"Siden vi startede i september 2009, har vi behandlet henvendelser fra mere end 100 medlemmer", fortæller Casper Andreasen fra Nyborg og Rørdam

grænser. Det vidner dels om mod, dels om, at også udlandet er interesseret i, hvad danske komponister kan tilbyde. Det giver dog desværre oftest et stort juridisk problem, nemlig at aftalerne er underlagt udenlandsk ret og skal afgøres ved fremmede domstole", siger Casper Andreasen. "Vi kan i disse tilfælde alene gennemgå kontrakterne og komme med mere jordnære betragtninger om, hvad medlemmerne skal være opmærksomme på. Vi kan desværre ikke rådgive om fremmede landes retsforhold, da dette er udenfor vores kompetence som danske advokater og jurister. Den omstændighed, at en aftale er underlagt fremmed ret kan desuden de facto afskære medlemmerne for at rejse krav, hvis de mener sig snydt og bedraget af den anden part. For hvem har råd og overskud til at føre en retssag efter californisk ret i Los Angeles?", spørger Casper Andreasen retorisk.

Et andet problem, sekretariatet er stødt på nogle gange, er sager, hvor to medlemmer er blevet uenige med hinanden. "Vi kan som advokater ikke varetage begges interesser, da den ene part hurtigt kan komme til at føle, at advokaten måske i det skjulte tager parti for den anden part. Det er desuden i strid med advokat etiske regler, hvorfor vi bliver nødt til at trække os fra den slags konflikter", fortæller Ca-

sper Andreasen. Det er i disse sager op til foreningernes formænd at tage stilling til, om sagerne skal løses internt på et møde hos formanden eller om sagerne skal sendes helt ud af huset.

Et andet lignende problem opstår, når et medlem tager en "anden kasket på" og agerer som forlag, producent mv. I disse sager er det holdningen, at sekretariatets jurister ikke skal yde rådgivning til disse medlemmer i denne situation, idet der let opstår interessekonflikter mellem de medlemmer, der har vendt kasketten og foreningernes øvrige medlemmer.

RING ELLER SKRIV!

Sekretariatet vil i løbet af sommeren evaluere det forgangne år sammen med de tre foreningers formænd, med henblik på at få klarlagt, hvilke problemer medlemmerne oftest sidder med, således at sekretariatets arbejdsform og opgaver kan optimeres og defineres bedst muligt.

Advokat Casper Andreasen slutter med denne opfordring: "Ring eller skriv til os, hvis I har spørgsmål, I mener, vi kan hjælpe jer med. Det er bedre at spørge en gang for meget, end at ende i en kontrakt, I ikke helt har forstået de juridiske konsekvenser af". ★

Tekst: Anders Houmøller Thomsen

Foto: Anders Houmøller Thomsen og pressefotos

STJERNERNE I L.A. OG I 6.B

Sangskriver Christoffer Høyer henter både sine indtægter på det behårde, internationale sangskrivermarked og fortæller om det til folkeskoleelever i Danmark under overskriften "Profession: Sangskriver".

Hvordan får man succes som sangskriver i 2010?

Et overordnet bud kan noget diffust lyde: Netværk internationalt, ager lokalt og tænk altid kreativt og niche-præget.

Men hvis det virkelig skal give mening, skal det konkretiseres.

Ind fra højre: Den flittige musikalske aktør Christoffer Høyer.

Han har studie og base i familiens charmerende unikke træhus i Holte, og Christoffers kalender fortæller både om sangskriver-møder med topprofessionelle branche-bisser i L.A. - og om en række koncerter, hvor han spiller for elever på danske skoler. Fra Lillerød til Lolland.

De to yderligheder balancerer faktisk fint i den 38-årige musikers hverdag.

"Jeg vil prøve at holde fast i, at skolekoncerter og workshops ikke skal fylde alt for meget i mit professionelle virke. For jeg skal jo netop have noget spændende at fortælle om, når jeg besøger skolerne: Om nogle erfaringer fra den virkelige verden. Så er det sjovest for begge parter," konstaterer Christoffer Høyer.

For nu at begynde med skole-vinklen, så foregår det meste under overskriften "Profession: Sangskriver", og Christoffer Høyers turné rundt på en stribe institutioner er et tilbud fra Levende Musik i Skolen. Et center, der arrangerer koncerter og laver undervisningsmaterialer med støtte fra Statens Kunstråd.

DANCE-DANNY

Når Christoffer er på skole-turné, har eleverne som regel al-

lerede gennemgået et undervisningsmateriale med ham som case, hvor de får en del at vide om, hvad han arbejder med. Der medfølger også en cd, så børnene og de unge for eksempel kan høre, hvordan nummeret "Everything You Do" udviklede sig fra lidt usikker demo-indspilning til en aerodynamisk studie-produktion frembragt af dance-produceren Danny Kirsch. Han er blot en af Christoffer Høyers mange samarbejdspartnere.

"Det bruges som et eksempel på, hvordan en sang bliver til, og meningen er, at børnene får en reel idé om, hvad det vil sige at være professionel sangskriver, producer og musiker," siger Christoffer og tilføjer:

"De får et bud på, hvordan en moderne sangskriver arbejder i et globalt netværk, samtidig med at børnene lærer noget om, hvordan det foregik i gamle dage. For eksempel omkring år 1900, hvor det var en stribe sangskrivere i Tin Pan Alley-området i New York, der knoklede dagen lang med at skrive sange til datidens stjerner. På den måde får børnene også et historisk perspektiv på sangskrivningens udvikling."

"Endelig giver "Profession: sangskriver" dem en chance for selv at prøve kræfter med at lave sange. Enten ved at de kan sætte ny musik til mine tekster – eller ved, at de kan lave nye tekster til melodierne. Forløbet afsluttes, når jeg kommer ud og giver koncert på skolen. I nogle tilfælde kan koncerten også indlede undervisningen. Jeg taler lidt om hvert enkelt nummer, men ellers giver jeg en ret "normal" koncert med mit band."

HITS FOR KIDS

"Lige nu er jeg også i gang med at lave noget, der hedder "Aktiv ferie", hvor en række kommuner i skoleferien har workshop-tilbud til unge i alderen 12-14 år. Her fokuserer jeg på, hvordan det er at være sangskriver for andre. Når jeg holder workshop, sætter jeg deltagerne sammen i grupper, hvor de skal prøve at skrive en sang. Jeg kalder det for "songwriter-

Huset i Holte bliver ikke foreløbig udskiftet med en blåremansion i L.A. Christoffers kone er ikke meget for at flytte, så han rejser i stedet flittigt for at co-write og netværke.

Christoffer Høyer veksler mellem jordnær dansk fornuft og amerikansk gør-det-selv-fandenivoldskhed. Her det sidste.

camps”, for at gøre det så realistisk som muligt. Ligesom når pladeselskaber samler sangskrivere til at lave numre til en specifik kunstners album.”

DISKER UNGERNE OP MED REGULÆRE HITS?

”Ja, på en måde. De får i hvert fald lavet nogle ret gode sange. Jeg hjælper med at få det til at hænge sammen, men ellers er det ret imponerende, hvad de kan hitte på. Jeg prøver også at tvinge dem ud i at præstere noget, og forløbet afsluttes med en koncert, som en naturlig kulmination på anstrengelserne. Det taler både til narcissismen hos dem, der i forvejen kan li’ at være i centrum. Og det er rigtig sundt for andre, der er lidt mere tilbageholdende og som aldrig kunne finde på at optræde. Det tvinger dem til at overskride en grænse.”

Har børnene et ret klichéfylt billede af det at være musiker: At det er rent limousine-lir, champagne og endeløs sjov?

”Ja, det tror de fleste. De bliver også ofte overraskede over, at det ikke nødvendigvis er stjernerne selv, der skriver sangene. Og at musikken ikke bare bliver til ved at man aktiverer et computer-program. Så grundtanken er, at jeg vil være med til at give børnene en idé om, hvilke anstrengelser - og ofte store ressourcer - det kræver at lave et hit. Og at musik ikke bare er noget, der kommer ud af det blå. Jeg prøver dog at undgå at være formanende og for eksempel skælde dem ud, fordi de går og udveksler musik via mobiltelefonen.”

Hvor vigtigt er det blevet for dig med denne branche-niche?

”Det er i hvert fald rigtig rart, at jeg har så mange forskellige aktiviteter, når jeg også skal skaffe penge til huset, bilen og barnet,” smiler Christoffer Høyer.

KENDT FRA TV-SERIER

Et område, der især har været lukrativt for familien Høyer er dog de mange tv-serier, shows og film, han har leveret musik

til. Og ifølge Christoffer breder der sig en andægtig og imponeret ro i klasseværelserne, når han fortæller, at han har lavet musik til den populære amerikanske teen-tv-serie *One Tree Hill*. Den har været vist kloden rundt – og danske unge kender den bl.a. fra TV3.

”Det begyndte med, at min manager i 2004 ved lidt af en tilfældighed fik to af mine sange placeret i ungdomsserien *Good Girls Don’t*. Dagen efter premieren var der 41.000 hits på min hjemmeside, fordi mange seere havde noteret mit navn på rulleteksterne - eller fundet det via seriens hjemmeside. Det gik op for mig, hvor vanvittig god promovring det er at få musikken i den slags serier, så det har jeg siden arbejdet målrettet mod. Når jeg selv laver musik, er jeg vild med singer/songwriter-pop, og det slår åbenbart godt an i USA. Samtidig synes mit udtryk at være velegnet til at ledsage billeder. Jeg har fået en sang med i Hollywood-filmen *Lucky*, der endnu ikke har haft premiere. De medvirkende er bl.a. Colin Hanks - Tom Hanks søn - og Ann-Margret, og jeg skrev sangen *Beautiful World* i samarbejde med Gordon Pagoda.

Det er sjovt, for jeg har faktisk sunget, spillet og produceret det hele selv her i studiet i Holte. Pagoda holder til i L.A., og der har jeg netop været i tre uger, hvor jeg har arbejdet for produktionsselskaber og supervisorer, der bl.a. leverer temaer til tv-shows,” fortæller Christoffer og fisker sin mobil frem. Her har han to friske resultater fra turen: En 25 sekunders intro til et nyt reality-program, *Plain Jane*, som handler om ”almindelige” piger, der i årevis har gemt på en kærlighedserklæring. Nu bliver pigerne shinet op af show-folkene, og den håbefulde jagt på kærligheden følges af nysgerrige kameraer. Christoffers intro er blød melodisk guitar-rock tilsat en pigevokal og et moderne beat. Det andet eksempel er lavet i samarbejde med tidligere Aqua-producer Johnny Jam, som nu har base i L.A.: Et diskofilt og sprødt pop-nummer, der både læner sig lydæssigt op ad Katy Perry og firserfunktet retro. Bagmændene håber at afsætte det til en kunstner – eller måske et tv-show. ➤

Christoffer Høyer har skrevet sange til bl.a. WhoMadeWho, Bon Homme, Line Malmskov og Lilyphone. Men hans lykke var gjort, da hans numre begyndte at dukke op i amerikanske tv-shows og film.

Imens Ord & Toner besøgte Christoffer Høyer, modtog han en bestilling på at sangskrive for boy-bandet Jonas Brothers. Der er gang i forretningen.

HIP BRUGS-MUSIK

"Musikalsk er det egentlig slet ikke den slags, jeg normalt gør mig i. Det hører mere til den professionelle del af mit arbejde. Men det er utrolig sjovt at samarbejde med producere, der virkelig har fingeren på tidens hippe puls. Så længe jeg bare har tid til også at have mine egne projekter kørende, er det fint. Jeg udgav albummet *Open Roads Lonely Trains* med Envelope i 2008. Og min nye plade skal indspilles til efteråret, hvor jeg bl.a. samarbejder med Tomas Høffding fra WhoMadeWho, som jeg i øvrigt selv har skrevet til."

"Til foråret deltager jeg også i et projekt fra Kunstrådet, hvor jeg som pop/rock-komponist skal samarbejde med en klassisk komponist. Vi skal lave et 40 minutters værk, som er en blanding af de to verdener. Det skal vi også turnere med på skolerne."

Havde du selv engang ret naive forestillinger om, hvad det vil sige at være sangskriver?

"Ja, det havde jeg nok. Da jeg blev færdig på universitetet, dannede jeg mit eget band omkring 1996. Der havde jeg en klar forventning om, at pengene bare ville komme rullende, hvis jeg blev nogenlunde kendt. Sådan er det jo ikke i virkeligheden. Jeg var på A-kasse en del år, men i 2005 begyndte jeg at få gang i så mange ting, at jeg kunne få det til at løbe rundt. Jeg fik eget studie, og jeg begyndte at tænke mere kreativt og alternativt, når det gælder indtægtskilder. Det er nødvendigt. Der kan være gode royalty-penge i at lave musik til en tv-serie, hvis man er så heldig, at den bliver genudsendt og vist i mange lande i en årrække. Det gælder også, hvis der er tale om musik-vignetter eller cues, som bruges igen og igen i de enkelte serier. Som de fleste musikere har jeg beherskede indtægter fra pladesalg, selv om især det første Envelope-album solgte relativt godt i Danmark, Norge og Sverige. Så som det er tilfældet for mange andre, er det live-jobs og KODA-checken, der sikrer mig en stor del af mine indtægter," beretter Christoffer Høyer. ★

Tekst: Redaktionen

Foto: Ole Heyde

DPA

SOMMER- MEDLEMSMØDE

- VEST FOR STOREBÆLT

Det er ikke altid, medlemmer, der bor vest for Storebælt, har mulighed for at komme til den årlige medlemsaften. Derfor afholdt DPA sommermedlemsmøde 13. juni i det jyske. Det foregik i Helge Engelbrechts "baghave" – der i virkeligheden er et spillested med plads til 11.000 mennesker – kaldet Mariehaven. Der, indenfor i Musikgalleriet, diskuteredes aktuelle emner og der blev hygget på den særlige DPA-måde.

Alle deltagerne på årets sommermedlemsmøde.

Der lyttes opmærksomt efter i Musikgalleriet.

To af DPAs mest foreningsaktive kvinder: Kristina Holgersen fra bestyrelsen og Lene Dissing fra Rytmesektionen.

Helge Engelbrecht lagde hus til og havde derfor en noget kortere rejse end de andre deltagere.

Formanden fortalte med vanlig gestikuleren og engagement.

Tekst: Betina Følleslev

Foto: Anja Følleslev

SANGSKRIVER/PRO

Den første weekend i maj måned 2010 afholdt Rytmesektionen i DPA igen sangskriver/producer-camp i Supersonic-studierne i København. Her er en rapport fra en af deltagerne, Betina Følleslev fra duoen Strawberry Blonde.

Jeg var med på DPAs sangskriver/producer-camp i 2008, og jeg blev meget vild med konceptet. Forinden havde jeg havde haft mange overvejelser omkring hvem der skulle producere album for mit band Strawberry Blonde. Camp'en åbnede mange nye døre, og førte blandt andet til et samarbejde med produceren Stephan Grabowski, der indpillede *A Little Bit* på campen. Stephan endte senere med at producere halvde-

len af albummet *Glorious* med Strawberry Blonde, hvor versionen af *A Little Bit* fra campen også er med.

I år deltog jeg lidt på sidelinjen som sangerinde og co-writer sammen med Peter Skjerning. Vi havde lavet nogle danske sange, som vi syntes kunne være sjove at kaste i hænderne på nogle dygtige producere og se hvad der så skete. Konceptet var det samme, som da campen blev afholdt første gang for

Sangskrivere 2010

- Anja Fønns
- B-Joe
- Katharina Baetz
- Mads Westfall
- Peter Skjerning

DUCER CAMP 2010

to år siden. Man vælger ikke selv, hvilken producer man skal arbejde med, det afgøres via lodtrækning. I år skete selve lodtrækningen en uges tid før, så producerne kunne forberede sig lidt (og spare tid i studiet). Fem forskellige sangskrivere bliver på den måde sat sammen med to forskellige producere over to dage. Man har en dag sammen med hver producer.

NYT OG UFORPLIGTENDE

Man er tvunget til at give lidt slip, og lade tingene ske. Man snakker selvfølgelig sammen inden og undervejs, men en del af charmen ved netop denne camp er, at man ikke helt ved hvad dagen ender med. Hver producer tilføjer noget særligt, og det kan være ret spændende, at arbejde med en, der er helt

forskellig fra en selv. Det handler ikke så meget om at få en færdig produktion med hjem, når dagen er omme. Det sjove er netop, at man på denne måde kan prøve noget måske helt nyt, på en mere uforpligtigende måde. Ét er, at der skal kunne leges og udforskes, et andet er alt det praktiske. Her fungerer Super-sonics lokaler helt perfekt. Der er flere studier og man kan gå lidt rundt og lytte til hinanden. Samtidig er der Lene Dissing fra Rytmesektionen, der igen i år sørgede for alt det praktiske undervejs, så tiden kunne bruges mere effektivt i studierne.

Campens højdepunktet var selvfølgelig afslutningen, hvor alle samles og lytter til de mange sange der er blevet indspillet i løbet af weekenden. Og hvem ved, måske er der nogle imellem, som ender på en kommende udgivelse? ★

Producerteamet 2010

- Stephan Grabowski
- Asle
- Daniel Fridell
- Troels Alsted
- Mads B.B. Krogh

NYE UDGIVELSER

A BENT HESSELMANN:
DESTINATIONS
En rejse i musik til 11 byer verden over. Hver by har sin karakteristiske musik, der bl.a. spilles af Jacob Groth, Flemming Quist Møller, Mikkel Nordsø, Kim Sjøgren og Hesselmann selv.
★ www.billigcd.dk

B DISSING & LAS: BALLADEN MED BARTOF
Rasmus og Jonas Dissing og Las Nissens 12 sammenhængende musikalske fortællinger om en mand og hans forbandelser, forelskelser og fomedelser.
★ www.myspace.com/dissingoglas

C JOHN ULDALL:
PÅ EGEN HÅND
Da John Uldalls musikalske legekammerater efterhånden har skiftet erhverv, fået tinnitus eller er døde, har han jo måttet klare sig, som titlen antyder, på egen hånd.

D THOMAS AGERGAARD:
PACE PERCUSSION TRIO – CD OG DVD
Saxofonisten Thomas Agergaard og slagtøjstrioen PACE (Mathias Reumert, David Hildebrandt og Mathias Friis-Hansen) udgiver deres debut album, samt dvd optaget på Det Kgl. Teaters Gamle Scene.
★ pacepercussiontrio.com
★ thomasagergaard.com

E HALFDANSKERNE:
VISER AF HALFDAN RASMUSSEN & BENNY ANDERSEN
Mads Westfall (guitar) udgør sammen med Lars Grand (harmonika) og Rasmus Vennevold (kontrabas) trioen Halvdanskerne og tolker her de udødelige viser af Halfdan Rasmussen og Benny Andersen.
★ www.halvdanskerne.dk

F JAMES RASMUSSEN:
SOMMER I DANMARK
James Rasmussen har ind i mellem sine mange live-jobs med James Rasmussen Trio indspillet denne single om sommeren i Danmark.
★ www.jamesrasmussen.dk

G PETER KENT:
SÅDAN EN SOM MIG
Efter længere tids fravær er Peter Kent endelig tilbage med en fuld cd (18 numre) og med Debbie Cameron som gæstesolist. DPA'erne Rene Taagehøj, Henning Jørgensen, Jens Ove Lund og Erling Møllehave er ligeledes repræsenteret.

H PER WARMING: HÅBETS LILLE ORKESTER – BOG
Per Warming har samlet 77 russiske sange. Melodierne er nedskrevet og Warmings danske tekster opført ved siden af de originale russiske. Den første samlede, sangbare præsentation af russisk guitarpoesi i Skandinavien.
★ www.klim.dk

I ARNE KATHOLM: AT SKRIVE SKUESPIL – BOG
Dramatiker og dramaturg Arne Katholm er ude med en ny, revideret udgave af den praktiske håndbog for manuskriptforfattere om kunsten at skrive skuespil.
★ katholmproductions.dk

J TINA BUCHHOLTZ: PÅ EVENTYR MED H. C. ANDERSEN – BOG OG CD
På eventyr med H. C. Andersen er både en musical, fortælleteater og en korsuite. Noder, såvel som sangtekster som forbindende tekster, kostumeforslag, sceneopbygning, rolle-oversigt osv. gør det let for skoleklasserne at gå i gang.
★ www.dansksang.dk
★ www.tinab.dk

K MARTIN HØYBYE: NOGET OM SANGSKRIVNING - BOG
Den DMA-nominerede sangskriver Martin Høybye har undervist vidt og bredt om sangskrivning over det ganske land. Nu har han samlet sin viden i denne bog, der giver både erfarne og begyndende sangskrivere inspiration.
★ myspace.com/heretoheaven
★ www.femtemaj.dk

OFFENTLIGT ELLER PRIVAT?

Tekst: Steen Svanholm

Jeg optræder tit for firmaer som en af de der karlsmarter, der stiller sig op med en guitar, synger sjove sange og fyrrer platheder af. MEN uden at få en eneste ophavskrone for det.

"Jamen, hov, du! Det er sgu da heller ikke offentlig fremførelse. Det er privat. Så du skal ikke have en klink", hører jeg, når jeg lufter emnet. Ja, det er sandt. De koncerter svarer til, at man spiller sine sange derhjemme. Øv-øv-ørevoks! For der er faldet domme om, at der skal være mere end 800 mennesker til et privatarrangement, før det er offentligt.

Hvad behager? 800? Jeg har spillet på alt fra cafeer til festivaler, hvor der var langt færre. For slet ikke at tale om sangskriverklubber, hvor vi var flere på scenen end i publikum. 800 mennesker er et absurd tal.

Især i vore dage, hvor grænsen mellem offentligt og privat svinder. Når jeg optræder for firmaer, er der altid publikummer, der hiver mobilen frem og optager video. Jeg styrer ikke, hvem folk deler med, når de kommer hjem til familien, vennerne og internet. Men det er hurtigt over 800.

Og helt ærligt. Ophavsretlig betaling handler om spredning af musik og kultur. Det handler om, at 100 publikummer er 100 par ører, uanset om man er på café eller til firmafest. Det handler om, hvem der forbruger hvilken musik og hvor meget. Det handler om musikkens værdi.

"HVORFOR SÅ BROKKE DIG?"

Den er netop tydelig i firmaarrangementer. Her er endelig nogen, som KAN og VIL betale for musikken. "Jamen, kan du så ikke selv opkræve?" Jo, men jeg spiller også andres numre, så hvis jeg skal til at fordele pengene, mangler jeg både infrastruktur og tid, mens Koda har et velsmurt maskineri.

"Jamen, du får meget mere for at optræde for et firma end på en café, så hvorfor brokke dig?"

Du milde paparazzi, skal det ligge mig til last, at jeg kan forhandle mig frem til en pris over minimumstariffen, samtidig med at musikerkolleger hver eneste dag underbyder sig selv og hinanden på cafeer og spillesteder?

Nej, vel? Det argument holder ikke. Det er også usandt. For prissætning handler mere om kendthed og aktualitet end om stedet. Og det har jeg det fint med. Men brug det ikke mod mig eller andre ukendte og uaktuelle, at vi kan opnå en anstændig hyre.

Men jo: Jeg får mere hos et vaskepulverfirma end på en kaffebar. Det er bare IKKE som ophavsmand, men som udøvende. Og det plager mig, at min sang kan være 100 kroner værd på en bar med nul mennesker, men nul kroner værd til en firmafest med 100 mennesker.

"OFFENTLIG" OPTRÆDEN I FIRMAER

Koda laver allerede aftaler med firmaer om musikforbrug. Her bør rådet turde allokere en del af indtægterne til os, der optræder for firmaer. Hvorfor? Fordi firmaer gerne VIL betale for den unikke musikoplevelse, sammenlignet med hverdagens baggrundsmusik, og fordi en sådan ny praksis vil kunne danne præcedens i en evt. senere retsprøvelse, og fordi grænsen mellem privat og offentligt er så nedbrudt, at næsten al fremførelse er offentlig. Og fordi det er en hån mod ens professionelle arbejde at se skruebrækkende amatørmusikere på sangskriverklubber optræde for sig selv og få KODA-penge for det, mens man selv optræder for tusindvis af mennesker år efter år uden at få andet end mistænkeliggørende bemærkninger for det.

Allokér midlerne, så skal vi nok rapportere vort firmaprogram til Koda. Vi spiller jo ikke kun vores egen musik og tekst. Så det kommer mange til glæde. Jeg taler ikke om formuer, men om anerkendelsen af, at din og min musik har en værdi, uanset hvor den bliver spillet. ★

DPA & CUG INDBYDER TIL

JAZZ
FORMIDLERPRISEN
2010

19. SEPTEMBER KL. 16 I LA FONTAINE

MUSIK: JACOB FISCHER

DPA.ORG

DPA ER EN FORENING AF DANSKE KOMPONISTER OG SANGSKRIVERE

